

Úrskurður
úrskurðarnefndar fjarskipta- og póstmála
í máli nr. 1/2025

Kæra á bráðabirgðaákvörðun Fjarskiptastofu, dags. 30. júlí 2025; Sýn skylt að heimila dreifingu á línulegri sjónvarpsdagskrá sinni um IPTV kerfi og sjónvarpsapp Símans

I. Hin kærða ákvörðun

1. Með kæru, dags. 1. ágúst 2025, hefur Sýn hf. (kærandi/Sýn) kært ákvörðun Fjarskiptastofu (FST), sem send var kæranda hinn 30. júlí 2025 um tilhögun málsmeðferðar og afstöðu til bráðabirgðaákvörðunar (hin kærða ákvörðun), til úrskurðarnefndar fjarskipta- og póstmála (ÚFP).
2. Aðilar málsins við málsmeðferð hjá FST voru kærandi og Síminn hf. (Síminn). Aðilar að kærumáli þessu eru sömu aðilar auk FST.
3. Kærandi krefst þess aðallega að hin kærða bráðabirgðaákvörðun verði felld úr gildi. Þá krefst hann þess að réttaráhrifum hinnar kærðu bráðabirgðaákvörðunar Fjarskiptastofu verði þegar í stað frestað á meðan mál þetta er til meðferðar fyrir úrskurðarnefndinni. Þá krefst kærandi þess að gagnaðila, Fjarskiptastofu, verði gert að greiða kæranda málskostnað.
4. Af hálfu Fjarskiptastofu er þess aðallega krafist að ÚFP vísi kæru Sýnar frá. Til vara er þess í *fyrsta lagi* krafist að nefndin staðfesti hina kærðu ákvörðun FST. Í *öðru lagi* að ÚFP hafni því þá að fresta réttaráhrifum hinnar kærðu ákvörðunar. Þá gerir FST þrautavarakröfu um að ef ÚFP telur að skilyrði fyrir töku bráðabirgðaákvörðunar hafi verið fyrir hendi og rétt metin af FST, en þykir að gildistími ákvörðunarinnar sé of langur þá gerir FST þá kröfu að ÚFP breyti og styttri gildistíma hinnar kærðu ákvörðunar eftir því sem nefndin telur hæfilegt.
5. Síminn krefst þess aðallega að kærinni verði vísað frá. Til vara krefst Síminn að hin kærða ákvörðun verði staðfest. Í báðum tilvikum er þess krafist að kæranda verði gert að greiða Símanum málskostnað að mati nefndarinnar.

II. Helstu málsatvik – Hin kærða ákvörðun

6. Upphaf málsins má rekja til ágreinings milli kæranda og Símans sem snýst um að kærandi hefur ekki viljað gera dreifingar- og heildsölusamning um dreifingu á sjónarvarpsefni hans um IPTV kerfi (myndlykil) Símans. Hinn 30. maí 2025 tilkynnti Sýn um fyrirhugaða uppsögn á samningi félaganna um dreifingu sjónvarpsútsendinga sem gerður var í desember 2020. Með uppsögninni tilkynnti kærandi að efninu yrði frá 1. ágúst 2025 aðeins dreift um OTT lausn kæranda (sjónvarpsappið). Ágreiningurinn kom á borð Samkeppniseftirlitsins sem tók ákvörðun hinn 3. júlí 2025 um að ekki væri tilefni að svo stöddu til að taka bráðabirgðaákvörðun um að Sýn væri skylt að gera samning um dreifingu á sjónarvarpsefni Sýnar um IPTV kerfi Símans.
7. Hinn 15. júlí 2025 sendi Síminn kröfu til FST um flutningsrétt á efninu á grundvelli 45. gr. fjölmiðlalaga. Fyrir þann tíma, meðan málið var til meðferðar hjá Samkeppniseftirlitinu, og eftir að það kom inn á borð FST voru Síminn og kærandi í samskiptum og samningaviðræðum.

8. Sáttafundur á vegum FST fór fram hinn 17. júlí 2025. Ekki tókst að þoka ágreiningi aðila í átt til samkomulags á fundinum og FST lagði ekki fram tiltekna sáttatillögu heldur lét málsaðila kanna betur mögulegan samningsgrundvöll á næstu dögum eftir fundinn.
9. Aðilum var gefinn frestur til 25. júlí 2025 til að ræða saman og tilkynna um mögulegt samkomulag til FST. Eftir það tímamark myndi FST taka afstöðu til kröfu Símans um töku bráðabirgðaákvörðunar. FST fékk enga tilkynningu um að aðilar hefðu náð saman.
10. Að kvöldi 29. júlí 2025 sendi kærandi Símanum bréf þar sem tilkynnt var um einhliða tímabundna framlengingu á samningi félaganna um sjónvarpsþjónustu frá 1. desember 2020 um einn mánuð, þ.e. til og með 31. ágúst 2025. Síminn hafði lagt til á sáttafundinum að kærandi endurskoðaði tímamarkið sem nýtt fyrirkomulag tæki gildi í ljósi þess hve stutt væri í það. Fram kom í máli kæranda að hann hefði ákveðið að gera þetta til að greiða fyrir úrlausn þess ágreinings sem uppi væri og tryggja hagsmuni viðskiptavina beggja aðila. Kærandi tók fram að framlengingin fæli ekki í sér endurnýjun eða viðurkenningu á útrunnum samningum. Henni væri ætlað að veita Símanum og viðskiptavinum rýmri frest til að aðlagast þeim breytingum á dreifingu sem tilkynntar hefðu verið af hálfu kæranda 30. maí 2025.
11. Sama kvöld sendi kærandi afrit af framangreindu bréfi til Símans á FST auk bréfs til FST þar sem kom fram að með framlengingunni væru lagaskilyrði til töku bráðabirgðaákvörðunar brostin, hefðu þau yfir höfuð verið til staðar. Gert væri ráð fyrir að verulegir hagsmunir þyrftu að vera í húfi svo hægt væri að taka bráðabirgðaákvörðun og meginreglan væri að beiting slíkra úrræða krefðist þess að sýnt væri fram á yfirvofandi og óafturkræfa stöðu. Með þeim þriggja mánaða aðlögunarfresti sem Símanum hefði verið veittur (þ.e. frá tilkynningu um nýtt fyrirkomulag 30. maí 2025 og til nýs tímamarks 31. ágúst) væri útilokað að halda því fram að hætta væri á að réttindi Símans færu forgörðum eða að hann yrði fyrir verulegu fjártjóni.
12. Að morgni 30. júlí 2025 brást Síminn við framangreindri framlengingu dreifingarsamnings félaganna um einn mánuð. Síminn taldi það ekki leysa úr ágreiningi málsins, hvorki tímabundið né varanlega. Síminn taldi erindi kæranda afdráttarlaust um að ekki væru uppi áætlanir um að heimila flutning umræddra sjónvarpsútsendinga um sjónvarpsdreifikerfi Símans og kærandi hefði engan vilja til að semja um slíkan flutning. Krafa Símans stæði því óbreytt enda teldi félagið engar líkur á að niðurstaða næðist fyrir 1. september 2025. Þótti því áriðandi að niðurstaða um bráðabirgðaákvörðun lægi fyrir sem fyrst.
13. Hinn 30. júlí 2025 tilkynnti FST kæranda um niðurstöðu sína til bráðabirgða og leiðbeiningar. Með bréfinu var málsaðilum m.a. tilkynnt um töku bráðabirgðaákvörðunar. Annars vegar um að kærandi skyldi heimila Símanum dreifingu á opinni línulegri sjónvarpsrás kæranda frá og með 1. ágúst 2025, um IPTV og sjónvarpsapp Símans, án þess að hvorugur aðilinn greiði hinum neitt á meðan á hefðbundinni málsmeðferð stæði. Hins vegar að Sýn skyldi heimila Símanum dreifingu á íþróttaáskriftarstöðvum Sýnar, þ.e. þeim pökkum sem innihalda sport, um IPTV kerfi og sjónvarpsapp félagsins með [*]¹ heildsöluafslætti miðað við verð á smásölupökkum, án virðisaukaskatts, á meðan á hefðbundinni málsmeðferð stæði.
14. Hin kærða ákvörðun gildir þar til FST hefur leyst úr kröfum Símans í endanlegri efnisákvörðun eða í síðasta lagi til febrúar 2026. Ákveði FST að þörf sé á að framkvæma kostnaðargreiningu um annan eða báða þætti málsins þá framlengist gildistími bráðabirgðaákvörðunarinnar til 1.

¹ Trúnaðarmál.

september 2026. Í ákvörðuninni var kveðið á um að þar sem um málsmeðferðarákvörðun væri að ræða væri hún ekki kæránleg til ÚFP.

15. Kæra barst ÚFP hinn 1. ágúst 2025 þar sem kærandi krafðist þess að hin kærða ákvörðun yrði felld úr gildi og réttaráhrifum yrði frestað þegar í stað meðan málið væri til úrskurðar hjá nefndinni.
16. ÚFP ræddi málið á tveimur fundum. Áður en meðferð málsins hófst óskaði Kjartan Briem, nefndarmaður, eftir því að stíga til hliðar í málinu vegna anna. Í hans stað tók varamaður í nefndinni, Brynja Ingunn Hafsteinsdóttir, sæti og sat fundi nefndarinnar.
17. Í upphafi málsmeðferðar ákvað nefndin að vegna þess að kröfur í málinu snúa aðeins að bráðabirgðaákvörðuninni, og form- og efnisskilyrðum hennar, myndi nefndin einungis taka afstöðu til lögmætis hennar. Þar af leiðandi verður ekki tekin afstaða til þess efnislega ágreinings sem liggur ákvörðuninni að baki en hann snýr að dreifingu efnis Sýnar um IPTV lausn Símans. Með þessa afstöðu í huga kynnti nefndin sér kæru og athugasemdir málsaðila og verða hér rakin helstu sjónarmið aðila sem snúa að töku bráðabirgðaákvörðunarinnar 30. júlí 2025. Ekki verður fjallað um athugasemdir sem snúa að efnislegum ágreiningi um samanburð á OTT lausn og IPTV lausn í þessum úrskurði nema það sé til skýringar.

III. Helstu sjónarmið aðila

1.

18. Í stjórnslukæru til ÚFP rekur kærandi málsatvik eins og þau horfa við félaginu. Vísað er til fyrirbyggjandi gagna um málavexti er kærandi tekur sérstaklega fram að í kjölfar þess að gildandi dreifisamningur var framlengdur til 31. ágúst 2025 hafi FST samt borist tölvupóstur frá Símanum að morgni dags 30. júlí 2025 þar sem krafist var að stofnunin tæki ákvörðun engu að síður.
19. Kærandi kveður FST ekki hafa framsent sér þennan póst fyrr en kl. 11:21 sama dag. Kærandi hafi brugðist við kl. 13:44 og sent ítarleg og rökstudd andmæli í pósti þar sem meðal annars hafi verið bent á að lagaskilyrði væru brostin, að stofnunin væri bundin af rannsóknarreglu, andmælarétti og meðalhófsreglu stjórnslulaga nr. 37/1993, og að taka ákvörðunar við þessar aðstæður væri augljóslega ólögmæt. Engar upplýsingar um að gagnaöflun væri lokið höfðu þá borist frá FST. Sama dag kl. 16:23 birti FST hina kærðu ákvörðun.
20. Kærandi telur að þar sem einungis sé í hinni kærðu ákvörðun vísað í tölvupóstsamskipti við Símann þennan morgun en ekki andmæli kæranda sé ljóst að þau sjónarmið sem komu fram í andmælum hafi ekki verið hluti af gögnum málsins og þau virt að vettugi.
21. Þá bendir kærandi á að í kafla 2.3 í málavaxtalýsingu hinnar kærðu ákvörðunar segi orðrétt að: „Þá kom fram hjá Símanum í tölvupósti FST sama dag [30. júlí] að óvissa væri um hvað verðið fyrir þessa þjónustu ætti að vera miðað við bréfið frá Sýn. Þar fyrir utan þá væri eðlilegt að tilkynna um allar breytingar á heildsöluverði og þjónustufyrirkomulagi með 45-60 daga fyrirvara til þess að smásöluaðilar gætu brugðist við breytingum á heildsöluverðlagningu eða þjónustubreytingum gagnvart smásöluviðskiptavinum sem eiga almennt rétt á 30 daga fyrirvara. Núna tveimur dögum fyrir 1. ágúst stæði Síminn frammi fyrir því að tilkynna viðskiptavinum um eitthvað sem yrði síðan tekið af þeim eftir mánuð“. Þessar upplýsingar og sjónarmið Símans hafi aldrei verið borin undir kæranda en byggt á þeim í hinni kærðu ákvörðun. Telur kærandi þetta skýrt brot á andmælarétti.
22. Þá varpi tölvupóstsamskipti frá 29. júlí 2025 enn frekara ljósi á fyrirfram gefna afstöðu FST og ummæli sviðsstjóra stjórnslusviðs FST: „[ég]g tel að það séu litlar líkur á að við myndum einhliða

fallast á frestun í óþökk Símans“. Að lokum áskildi kærandi sér rétt til að leggja fram ný gögn í málinu og eftir atvikum að auka við kröfugerð eftir því sem þau gögn sem FST myndi að endingu veita aðgang að kunni að gefa tilefni til.

1.1

23. Í kæru Sýnar kemur fram að krafa um ógildingu og frestun réttaráhrifa á hinni kærðu bráðabirgðaákvörðun FST byggji á því að ákvörðunin sé haldin bæði alvarlegum form- og efnisannmörkum sem brjóti í bága við grundvallarreglur stjórnsýsluréttar.
24. Kærandi kveður málavexti vera þá að eftir að krafa Símans um bráðabirgðaákvörðun kom fram, hafi kærandi afstýrt þeirri yfirvofandi hættu sem krafan byggði á með því að framlengja einhliða gildandi dreifingarsamning. Þar með hafi öll lagaskilyrði til töku jafn íþyngjandi ákvörðunar verið brostin. Þrátt fyrir það hafi FST tekið bráðabirgðaákvörðun með hraði og virt að vettugi ítarleg andmæli og veigamikil lagarök sem kærandi sendi áður en ákvörðun var birt.
25. Lagarök kæranda eru tvíþætt. Annars vegar að hin kærða ákvörðun sé haldin verulegum málsmeðferðarannmörkum og málsmeðferð FST hafi einkennst af fyrirfram mótaðri afstöðu og skorti á hlutlægni, eins og leiða megir af tölvupóstsamskiptum og hlutdrægu orðalagi í hinni kærðu ákvörðun. Stofnunin hafi brotið gegn rannsóknarreglu 10. gr. stjórnsýslulaga með því að hunsa alfarið nýjar og veigamiklar upplýsingar, sem og þá raunhæfu þrautavarakröfu sem kærandi lagði fram. Vanrækslan hafi falið í sér brot á andmælarétti skv. 13. gr. stjórnsýslulaga, þar sem ítarlegum andmælum kæranda hafi ekki verið sinnt. Loks að FST hafi brotið gegn meðalhófsreglu 12. gr. sömu laga, með því að grípa til íþyngjandi úrræðis þegar vægari leið stóð til boða.
26. Hins vegar byggir kærandi á að ákvörðunin sé efnislega ólögmæt. Lagaskilyrði fyrir töku bráðabirgðaákvörðunar skv. 4. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga hafi ekki verið lengur fyrir hendi þar sem engin yfirvofandi hættu hafi verið á réttindamissi. Rökstuðningur FST hafi verið mótsagnarkenndur, þar sem stofnunin byggði niðurstöðu sína á hagsmunum neytenda, en viðurkenni jafnframt í ákvörðuninni að hún hafi enga lagaheimild til þess. Að lokum að sú afstaða FST að láta ákvörðunina gilda þar til allt að september 2026 sé augljóst brot á skyldu til skjótrar málsmeðferðar.
27. Samanlagt séu þessir annmarkar svo verulegir að þeir eigi að leiða til frestunar réttaráhrifa og ógildingar hinnar kærðu ákvörðunar. Þar sem framfylgd hennar myndi valda kæranda óafturkræfu tjóni sé fyllilega réttlætanlegt að fresta réttaráhrifum hennar meðan ÚFP fari með málið.
28. Kærandi telur að afstaða FST um að hin kærða ákvörðun sé ekki kæránleg, sé röng og í andstöðu við lög og fastmótaða réttarframkvæmd. Í 6. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga segi: „*Heimilt er að bera ákvarðanir Fjarskiptastofu samkvæmt þessari grein undir úrskurðarnefnd fjarskipta- og póstmála*“. Hin kærða ákvörðun sé tekin á grundvelli 4. mgr. sömu greinar og falli því beint undir þessa kærueheimild. Almenn regla í 2. mgr. 26. gr. stjórnsýslulaga geti ekki þrengt þessa skýru heimild í sérlægum. Þessi skipan sé jafnframt staðfest í 1. mgr. 20. gr. laga um Fjarskiptastofu. Þegar af þessari ástæðu sé ákvörðunin kæránleg.
29. Bendir kærandi á að viðurkennt hafi verið í úrlausnum áfrýjunarnefnda og dómstóla að meta beri ákvarðanir eftir efni þeirra og réttaráhrifum en ekki formlegu heiti. Hin kærða ákvörðun leggi á kæranda nýjar, íþyngjandi og fjárhagslega afdrifaríkar skyldur sem taki gildi þegar í stað. Hún bindi því enda á sjálfstæðan og afmarkaðan þátt málsins – kröfuna um bráðabirgðaúrræði. Slíkar

ákvarðanir séu kæránlegar, jafnvel þótt rannsókn í málinu í heild sinni sé ekki lokið. Vísar kærandi í fordæmi áfrýjunarnefndar samkeppnismála í málum 7/2013 (Eimskip) og nr. 8/2013 (Samskip), þar sem synjun á aðgangi að gögnum á rannsóknarstigi var talin kæránleg ákvörðun. Einnig bendir kærandi á úrskurði í málum nr. 1/2023 og 2/2023 (Lyfjaval/Lyf og heilsa), þar sem nefndin taldi að ákvörðun um að „hætta rannsókn“ væri kæránleg þar sem hún hefði sambærileg réttaráhrif eins og um frávísun eða niðurfellingu máls væri að ræða, og úrskurð áfrýjunarnefndar samkeppnismála nr. 6/2023 (Hreyfill). Telur kærandi hina kærðu bráðabirgðaákvörðun, sem ætlað er að gilda til 1. september 2026, hafa yfirbragð efnislegrar ákvörðunar og vera ætlað svo langur gildistími að ljóst sé að skyldur sem lagðar eru á félagið muni hafa varánleg og óafturkræf áhrif.

30. Um vísun FST í mál ÚFP nr. 1/2023 telur kærandi að sá grundvallar munur sé á málunum að í því máli var verið að viðhalda óbreyttu ástandi (Status quo) og því hafi ákvörðunin ekki verið íþyngjandi. Í máli þessu sé hinu gagnstæða fyrir að fara þar sem hin kærða ákvörðun leggi nýjar, íþyngjandi og fjárhagslega afdrifaríkar skyldur á kæranda. Þá hafi nefndin viðurkennt að frá þessari reglu, að bráðabirgðaákvarðanir séu ekki kæránlegar, megi víkja í undantekningartilvikum þegar nauðsynlegt þykir fyrir áframhaldandi meðferð máls og það eigi við í málinu.
31. Rök kæranda fyrir því að hin kærða ákvörðun skuli felld úr gildi, sem og réttaráhrifum skuli frestað, eru í fyrsta lagi að henni fylgi óafturkræft og óbætanlegt tjón fyrir kæranda sem verði ekki metið til fjár. Kærandi sé þvingaður til að viðhalda og styðja tæknilausn (IPTV) fyrir sinn helsta keppinaut, á sama tíma og stefna og nýsköpun kæranda beinist að nýrri og skilvirkari tækni (OTT) sem standi öllum, þ.m.t. Símanum, til boða á jafnræðisgrundvelli. Þvingunin hafi neikvæð áhrif á viðskiptastefnu, tækniþróun og samkeppnishæfni Sýnar. Telur kærandi slíkt tjón verða bætt seint eða aldrei að fullu.
32. Þá telur kærandi að málsmeðferð og rökstuðningur FST sé haldinn svo verulegum annmörkum að þeir eigi að leiða til ógildingar á hinni kærðu ákvörðun. Kærandi telur að FST hafi haft fyrirfram mótaða afstöðu til niðurstöðu málsins, löngu áður en andmælafrestur hans rann út, og vísar því til stuðnings í tölvupóstsamskipti milli kæranda og FST og orðalags hinnar kærðu ákvörðunar sem kærandi telur gildishlaðið fullyrðingum og hlutdrægu orðalagi sem dragi taum Símans. Um sé að ræða formgalla sem leiði til þess að nauðsynlegt skuli telja fyrir áframhaldandi meðferð máls að æðra stjórnvald grípi inn í.
33. Kærandi telur hina kærðu ákvörðun brjóta gegn rannsóknarreglu og andmælareglu. Kærandi rekur að hann hafi sent ítarleg andmæli kl. 13:44 þann 30. júlí, þar sem rökstutt hafi verið m.a. að allar forsendur fyrir bráðabirgðaákvörðun væru brostnar. FST hafi borið skylda til að taka þau gögn til skoðunar en með því að birta ákvörðun þremur tímum seinna hafi hún hunsað þau og byggt að hluta til á úreltum forsendum og gögnum sem kærandi hafi ekki fengið að andmæla. Þannig hafi verið brotið gegn rannsóknarskyldu og andmælarétti.
34. FST hafi þann 30. júlí haft undir höndum nýjar og veigamiklar upplýsingar sem breyttu öllum forsendum málsins – þ.e. að sá bráði vandi sem réttlæta átti töku bráðabirgðaákvörðunar væri ekki lengur fyrir hendi vegna einhliða framlengingar kæranda á samningnum um dreifingu efnis til 1. september 2025. Með því að hunsa þau gögn hefði stjórnvaldið vanrækt upplýsingaskyldu sína. Þá hafi birting ákvörðunar stuttu eftir að andmælin bárust verið brot á rannsóknarskyldu og meiri áhersla lögð á málshraða, á kostnað annarra skyldna.

35. Alvarlegasta brotið á andmælarétti telur kærandi vera að honum hafi ekki verið gefinn aðgangur að öllum gögnum og sjónarmiðum Símans áður en ákvörðun var tekin. Kærandi hafi aldrei verið gefinn kostur á að andmæla sjónarmiðum sem komu fram í hinni kærðu ákvörðun og það varði ótvírætt ógildingu og vísar kærandi þar í álit umboðsmanns Alþingis í máli nr. 640/1992. Upplýsingarnar hafi verið kæranda í óhag og hefði því ekki átt að taka gagnrýnislaust undir andmæli Símans á þessu stigi. Forsendur ákvörðunarinnar hafi m.a. byggt á því að ekkert hafi komið fram í bréfi kæranda um heildsöluverð fyrir þjónustuna, sem komi úr andmælum Símans en kærandi bendir á að sé röng fullyrðing. Það hefði komið fram að heildsöluverðskrá fyrir OTT gildi og einnig hafi mátt ráða af þrautavarakröfunni að það myndi síðan liggja fyrir FST að ákvarða heildsöluverð fyrir hinn tímabundna aðgang. Þessi sjónarmið hafi ekki komist að í ákvörðuninni.
36. Kærandi bendir á að dómaframkvæmd hafi staðfest að andmælarétturinn þurfi að vera raunhæfur og vísar þar um til máls Hrd. 430/2007. Yfirlýsing FST um að ný gögn breyti ekki texta sem er þegar tilbúinn bendi til þess að ákvörðunin hafi í reynd þegar verið tekin og andmælarétturinn því ekki raunhæfur.
37. Þá hafi FST brotið gegn jafnræðisreglu 11. gr. stjórnssýslulaga með því að nefna í tölvupóstsamskiptum að starfsmaður stofnunarinnar telji „*litlar líkur á ... að við myndum einhliða fallast á frestun í óþökk Símans*“. Með þessu hafi stjórnvaldið látið stjórnast af væntanlegri afstöðu gagnaðila kæranda í stað þess að leggja sjálfstætt og hlutlægt mat á það hvort einhliða tillaga kæranda um frestun aðgerða hafi dregið úr eða afnumið yfirvofandi hættu sem var forsenda bráðabirgðaákvörðunar. Stjórnvaldi beri að rannsaka vægari úrræði sem málsaðili bendir á og vísar í því samhengi til Hrd. 541/2015 í Suðurnesjalínunumálinu.
38. Kærandi telur afgreiðslu FST á þrautavarakröfu kæranda bera þess merki að rannsóknarskylda hafi verið vanrækt. Stofnunin hafi hafnað tillögunni án þess að fram færi sjálfstæð rannsókn á efnisatriðum hennar. Um höfnun á þrautavarakröfu kæranda telur kærandi að rannsóknarskyldu hafi ekki verið fullnægt og þættir hennar ekki verið skoðaðir hver fyrir sig þó öðrum yrði hafnað. Stofnunin hafi vanrækt að leggja sjálfstætt mat á tillöguna og þannig vanrækt að upplýsa málið til hlítar áður en íþyngjandi ákvörðun var tekin.
39. Að mati kæranda er meint vanræksla FST enn alvarlegri í ljósi í ljósi þess að sú lausn sem kærandi lagði til, OTT-dreifingu til framtíðar, hafi fengið viðurkenningu í dómaframkvæmd sem lögmæt leið til að uppfylla markmið fjölmiðlalaga og vísar kærandi þar í dóm Landsréttar í máli Lrd. 438/2020.
40. Kærandi telur að þrautavarakrafan hafi verið afgreidd sem „sáttatillaga“ og henni hafnað á grundvelli þess að hún hafi borist of seint, ekki verið borin upp á formlegum sáttafundi og gengið gegn kröfugerð Símans. Engin röksemdanna varði efni tillögunnar sjálfrar. Telur kærandi að afgreiðsla FST á þrautavarakröfu hans hafi verið haldin svo verulegum annmörkum að hún eigi að leiða til ógildingar hinnar kærðu ákvörðunar.
41. Kærandi telur þá staðreynd að FST hafi birt ákvörðun sína þrátt fyrir framlengingu kæranda á samningnum renni stoðum undir þá kenningu að niðurstaðan hafi verið fyrirfram ákveðin. Gripið hafi verið til of íþyngjandi úrræðis og FST hafi farið fram úr því sem nauðsynlegt var. Tillaga kæranda hafi augljóslega verið sett fram sem vægara úrræði og til að leysa úr bráðum ágreiningi meðan unnið var að varanlegri lausn. Með því að hafna þrautavarakröfu og tillögu að lausn án efnislegrar rannsóknar á raunhæfi hennar telur kærandi að FST hafi brugðist þeirri skyldu sinni að kanna hvort unnt væri að ná lögmætu markmiði með vægara móti. Vísar kærandi til þess að í

Suðurnesjálínumálunum (Hrd. 511/2015 og Hrd 513/2015) hafi eignarnámsheimildir einmitt fallið úr gildi því stjórnvöld höfðu ekki rannsakað með fullnægjandi hætti þann vægari valkost sem ítrekað hafði verið bent á. Skylda FST til að rannsaka tillögu Sýnar hafi ekki verið síðri.

42. Kærandi áréttar að þó að viðurkennt sé í framkvæmd að krafa um málshraða geti haft áhrif á umfang rannsóknar og ekki sé gerð krafa um jafn ítarlega rannsókn og við töku endanlegrar ákvörðunar, verði rannsókn enga að síður að vera viðhlítandi. Mikilvægt sé að gæta að reglum stjórnsýsluréttar þrátt fyrir að um bráðabirgðaákvörðun sé að ræða.
43. Kærandi telur að auk formgalla á málsmeðferð FST hafi verið alvarlegir efnisannmarkar á hinni kærdi ákvörðun. Vísar kærandi til þess að hann telji skilyrði bráðabirgðaákvörðunar ekki uppfyllt en heimild til töku bráðabirgðaákvörðunar sé þröngt undantekningarúrræði. Með einhliða framlengingu kæranda á samningum hafi allri yfirvofandi hættu á réttindamissi eða verulegu fjártjóni verið afstýrt. Þar með hafi lögbundin skilyrði 4. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga og 18. gr. laga um Fjarskiptastofnun verið brostin. Telur kærandi ákvörðunina því efnislega ólögmæta.
44. Kærandi telur grundvallarstöðum kippt undan hinni kærdi ákvörðun með þeirri mótsögn sem felst í rökstuðningi FST. Stofnunin viðurkenni sjálf að hin lagalega heimild sem hún byggir ákvörðun sína á, þ.e. 4. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga, veiti henni ekki heimild til að líta til tjóns eða óþæginda neytenda og vísar í orðalag þar sem FST kveður sig aðeins geta horft til þess hvort Síminn verði fyrir réttindamissi eða verulegu fjártjóni taki FST ekki bráðabirgðaákvörðun. Engu að síður byggji FST á að ríkjandi óvissa sé óþolandi gagnvart neytendum. Þá sé staðhæfing FST um að uppsögn dreifingarsamnings hefði áhrif á 40 þúsund heimili röng. Því sé meginröksemdin fyrir fjártjóni Símans byggð á röngum forsendum. Með þessu sé FST að byggja ákvörðun á sjónarmiðum sem stjórnvaldið sjálft hefur talið óheimil og slíkt brjóti í bága við lögmætisreglu og skyldu stjórnvalda til að vísa til réttarreglna og megin sjónarmiða sem ákvörðun byggist á með samræmdum og rökréttum hætti. Annmarki þessi hljóti að leiða til ógildingar.
45. Þá hafi verið brotið gegn skyldu til skjótrar málsmeðferðar og bendir kærandi á að í 2. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga segi skýrt að lokinni töku bráðabirgðaákvörðunar skuli „*endanleg ákvörðun...tekin svo fljótt sem unnt er.*“ Þá segi í lokamálslið 1. mgr. 16. gr. laga um stofnunina: „*Náist ekki samkomulag skal skorið úr ágreiningi með ákvörðun eins fljótt og við verður komið og eigi síðar en innan fjögurra mánaða nema sérstaklega standi á.*“ Sú ákvörðun FST að láta hið íþyngjandi ástand gilda til allt að 1. september 2026 sé í brýnni andstöðu við þessi lagafyrirmæli og sé misbeiting á valdi og 9. gr. stjórnsýslulaga um málshraða.
46. Um þann hluta ákvörðunarinnar sem lýtur að ákvörðun endurgjalds fyrir flutningsrétt telur kærandi hana haldna verulegum efnisannmörkum, byggja á rangri lögskýringu og brjóta í bága við grundvallarreglur stjórnsýsluréttar, einkum jafnræðisreglu og meðalhófsreglu. Að veita [*]² afslátt af smásöluverði sé örökstudd niðurstaða og í andstöðu við fyrirbyggjandi markaðsgögn. Telur kærandi að frekar hefði átt að byggja á „*kostnaði við öflun viðkomandi sjónvarpsefnis auk hæfilegrar álagningar.*“ Með því að velja ólögmæta og íþyngjandi leið fram yfir lögmæta og vægari leið brjóti stofnunin gegn meðalhófsreglu stjórnsýslulaga.
47. Jafnvel þó að fallist yrði á að heimilt væri að beita umræddri aðferð (retail-minus aðferð) sé ákvörðun FST um [*]³ afslátt örökstudd og í andstöðu við fyrirbyggjandi gögn um raunveruleg viðskiptakjör á markaði. Stofnunin hafi haft undir höndum nýjan samning milli kæranda og Nova

² Trúnaðarmál.

³ Trúnaðarmál.

þar sem samið var um heildsöluaðgang að OTT lausn Sýnar og hefði verið hægt að hafa endurgjald sambærilegt. Með þessu hafi FST brotið gegn jafnræðisreglu 11. gr. stjórnsýslulaga. Í ljósi framangreinds telur kærandi ákvörðun FST um endurgjald efnislega ólögmæta og því eigi að fella hina kærðu ákvörðun úr gildi.

48. Hvað varðar kröfu um frestun réttaráhrifa sem sett er fram í kæru samhliða kröfunni um ógildingu hennar segir kærandi markmið kröfunnar vera að tryggja kæranda raunhæfa og virka réttarvernd með því að koma í veg fyrir að hin kærða ákvörðun hafi íþyngjandi áhrif á meðan ÚFP hafi málið til meðferðar. Nauðsyn frestunarinnar byggir á því að framfylgd ákvörðunarinnar valdi kæranda verulegu og óafturkræfu tjóni og verulegar líkur teljist til að ákvörðunin verði felld úr gildi að lokinni efnismeðferð.
49. Rökstuðningur fyrir frestun byggir á því að hinni kærðu ákvörðun fylgi óafturkræft og óbætanlegt tjón fyrir kæranda og að málsmeðferð og rökstuðningur FST sé haldinn svo alvarlegum og augljósum form- og efnisannmörkum að verulegar líkur séu á að hin kærða ákvörðun verði felld úr gildi. Fáir ákvörðunin að standa óhreyfð meðan á málsmeðferð standi muni það tjón sem kærandi verður fyrir vegna hennar verða að veruleika jafnvel þó að niðurstaðan yrði sú að lokum að ákvörðunin hefði verið ólögmæt frá upphafi. Brot FST séu svo veruleg að þau veiti grundvöll fyrir því að líkur séu á ógildingu.
50. Að öðru leyti byggir kærandi á öllum sjónarmiðum sem sett voru fram í ítarlegu andmælabréfi félagsins, dags. 23. júlí 2025 og ítrekar þá afstöðu sína að bráðabirgðaákvörðun FST sé haldin alvarlegum og margþættum form- og efnisannmörkum og geti ekki staðist að lögum.

1.2

51. Með bréfi, dags. 5. ágúst 2025, var FST veittur kostur á að skila til nefndarinnar athugasemdum við framkomna kæru varðandi tiltekna þætti, þ.e.a.s. kröfu um frestun réttaráhrifa, ógildingu vegna formannmarka eða sjónarmið er varða atriði sem leitt gætu til frávísunar kærunnar. Athugasemdir bárust hinn 13. ágúst 2025.
52. FST gerir þá aðalkröfu að kæru kæranda verði vísað frá þar sem ekki sé um kæranalega stjórnvaldsákvörðun að ræða. Til vara krefst FST í *fyrsta lagi* að nefndin staðfesti bráðabirgðaákvörðun FST og í *öðru lagi* að ÚFP hafni því að fresta réttaráhrifum hinnar kærðu bráðabirgðaákvörðunar.
53. Til þrautavara, ef ÚFP telji skilyrði fyrir töku bráðabirgðaákvörðunar hafa verið fyrir hendi og rétt metin af FST en gildistími ákvörðunarinnar þyki of langur, gerir FST þá kröfu að ÚFP breyti og styttri gildistíma bráðabirgðaákvörðunarinnar eftir því sem nefndin telji hæfilegt. Að mati FST gæti verið raunhæft að ljúka mati á réttmæti flutningsréttarbeiðni Símans í lok nóvember, en telur að endanleg kostnaðargreining tæki einhverja mánuði til viðbótar.
54. Í greinargerð sinni fjallar FST sérstaklega um mikilvægi enska boltans og sögu hans í sýningu hér á landi. Þá er rakin framkvæmd Samkeppniseftirlitsins í málum er hafa varðað enska boltann og markmið flutningsréttar samkvæmt fjölmiðlalögum.
55. FST rekur ferli sitt við töku bráðabirgðaákvörðunarinnar og þau sjónarmið sem var horft til. FST lýsir frummati á því hvort fram komin flutningsréttarbeiðni Símans hafi verið eðlileg og sanngjörn. Frummat stofnunarinnar hafi verið að stofnunin taldi kæranda vera að brjóta gegn jafnræði milli sín og Símans og var þá horft til orðalags og markmiðs flutningsreglna fjölmiðlalaga

og fyrri stjórnssýslu- og dómaframkvæmdar auk erlendra fordæma. Þá var horft til fjárhagslegra hagsmuna aðgangsbéiðanda og réttindamissis hans auk skaðlegra áhrifa á neytendur.

56. Varðandi kæraneika bráðabirgðaaákvörðana vísar FST til þess að kæruleiðbeiningum hafi verið háttað eins og var í hinni kærðu ákvörðun vegna þess hvernig ÚFP fór að í máli 1/2023. Í því máli, sem hafi verið vísað frá, hafi því verið beint til stofnunarinnar að gæta að kæruleiðbeiningum til aðila í kjölfar ákvörðana sem stofnunin teldi ekki kæranelegar. FST túlkaði orðalag nefndarinnar í þeirri ákvörðun þannig að hér þyrfti að gæta að því að gera ekki sömu mistök aftur og taldi því ákvörðunina vera málsmeðferðarákvörðun sem ekki væri kæraneleg.
57. FST telur einsýnt, miðað við meginreglu 2. mgr. 26. gr. stjórnssýslulaga, að ákvörðun sem ekki bindi enda á mál verði ekki kærð fyrr en málið hafi verið til lykta leitt og miðað við fordæmi ÚFP í máli nr. 1/2023, að nefndinni beri að gera slíkt hið sama nú til að tryggja fyrirsjáanleika og samræmi í réttarframkvæmd. Umrædd bráðabirgðaaákvörðun bindi ekki enda á það stjórnssýslumál sem til umfjöllunar er heldur sé það enn í fullri vinnslu. Þá sé það ljóst að kærandi muni eiga þess kost að koma sjónarmiðum sínum á framfæri á síðari stigum ef til kæru komi á endanlegri ákvörðun FST í málinu.
58. FST telur með engu móti nauðsynlegt fyrir málið að ÚFP fjalli um kæru á málsmeðferðarákvörðuninni. Meint tjón geri það ekki nauðsynlegt fyrir málið að nefndin fjalli um kærana þar sem útreikningur þess byggi á innanhússreikningi en ekki óháðum aðila og hafi því ekki gildi. Þá hafnar FST málatilbúnaði kæranda um að ákvörðunina ætti að meta sem bráðabirgðaaákvörðun þar sem hún leggi nýjar, íþyngjandi og fjárhagslega afdrifaríkar skyldur á kæranda. FST hafi heimild, skv. 4. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga, til að taka bráðabirgðaaákvörðun að tilteknum skilyrðum uppfylltum. Samkvæmt ákvæðinu sé ljóst að það geri ráð fyrir að FST skerist í leikinn varðandi ágreining milli fjarskiptafyrirtækis og fjölmiðlaveitu til bráðabirgða og m.a. sé kveðið á um flutningsrétt og verð fyrir hann meðan málið sé í hinni hefðbundnu málsmeðferð.
59. Þó að ákvörðunin feli í sér tiltekin réttindi og tilteknar skyldur fyrir Símann og kæranda, og sé nokkuð íþyngjandi fyrir kæranda, sé það aðeins til bráðabirgða og gert til að afstýra hættu á að sá aðili sem lagði flutningsréttarbeiðnina fram, en fékk synjun, verði fyrir verulegu fjártjóni meðan málið er til meðferðar. Bráðabirgðaheimildin væri marklaus ef FST gæti ekki kveðið á um tilteknar aðgerðir og skorist í leikinn til bráðabirgða. Þá var bent á að uppgjör muni fara fram afturvirkkt til 1. ágúst 2025 þegar kostnaðargreining hafi verið framkvæmd.
60. FST telur heimild til bráðabirgðaaákvörðunar vera til staðar óháð því hvort hún sé íþyngjandi fyrir aðila eða til að viðhalda ríkjandi ástandi. Í málum sem þessum sé ekki hægt að taka ákvörðun án þess að hún verði íþyngjandi fyrir annan hvorn aðilann. FST beinir því að ÚFP, ef nefndin telji þrátt fyrir framangreint að þörf sé á að hún skerist í leikinn, að takmarka inn grip sitt við að setja FST hæfilegan frest til að ljúka málinu.
61. FST hafnar málatilbúnaði kæranda um að ákvörðunin hafi yfirbragð efnislegrar ákvörðunar og hafnar því að úrskurður áfrýjunarnefndar samkeppnismála nr. 6/2023 (Hreyfill) eigi við þar sem breytingar ákvörðunarinnar þar voru varanlegar og þóttu of íþyngjandi til að rúmast innan bráðabirgðaaákvæðis. FST telur ekki líkindi með máli þessu og framangreindu máli þar sem FST sé ekki að svipta kæranda tekjumöguleikum heldur sé Símanum skylt að greiða fyrir flutninginn. Auk þess verði uppgjör viðhaft aftur í tímann að lokinni kostnaðargreiningu.
62. Þá telur FST að rök kæranda um að 6. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga heimili kæru á bráðabirgðaaákvörðunum séu ekki rétt heldur hafi tilgangur 6. mgr. 46. gr. verið að eyða óvissu um

hvaða kæruleið væri fyrir hendi vegna ákvarðana FST um flutningsrétt samkvæmt fjölmiðlalögum. Ekki hafi ætlunin verið að búa til sérreglu um heimild til kærur á bráðabirgðaákvörðun sem væri á skjön við 2. mgr. 26. gr. stjórnsýslulaga.

63. FST telur hina kærðu bráðbirgðaákvörðun hafa verið í samræmi við meðalhóf þó að hún sé að einhverju leyti íþyngjandi fyrir kæranda. FST telur stofnunina ekki hafa gengið lengra en nauðsynlegt þótti og FST hafi m.a. kveðið á um tiltekinn gildistíma og hagað ákvörðun um verðlagningu til bráðabirgða með varfærum hætti gagnvart kæranda. Auk þess yrðu öll verð gerð upp afturvirkkt þegar endanleg verð liggi fyrir í kjölfar kostnaðargreininga. FST kveðst ekki sjá hvernig stofnunin hefði getað gengið skemur fram en samt komið í veg fyrir framangreinda hættu.
64. Hvað frestun réttaráhrifa varðar rekur FST þær meginreglur sem gilda um slíkt og þá úrskurði ÚFP þar sem hefur verið fallist á slíka kröfu í framkvæmd. FST telur að hafna eigi kröfum um frestun réttaráhrifa og að meginreglan sé að slíkt sé ekki gert þegar ákvarðanir eru kærðar og það hafi verið túlkað þröngt í framkvæmd ÚFP.
65. FST telur veigamikil rök er varða bæði almanna- og einkahagsmuni leiða til þess að ÚFP beri að hafna kröfu kæranda um frestun réttaráhrifa auk þess sem skýr markmið fjölmiðlalaga, þ.e. um að tryggja samkeppni og neytendavernd, styðji þá niðurstöðu.
66. Rök FST eru í fyrsta lagi að einkahagsmunir Símans vegi þungt í málinu en kærandi ætli að loka fyrir flutning sjónvarpsefnis um sjónvarpsdreifikerfi Símans þann 1. september 2025 (áður 1. ágúst). Slíkt væri breyting á langri framkvæmd þar sem þessi fyrirtæki hafa árum saman flutt efni hvers annars á sín IPTV kerfi. Ef ÚFP myndi fresta réttaráhrifum hinnar kærðu ákvörðunar gæti Síminn ekki flutt það sjónvarpsefni sem er undir í málinu á dreifikerfum sínum sem myndi skapa verulega hættu á að félagið yrði fyrir verulegu fjártjóni, sem var forsenda töku hinnar kærðu ákvörðunar.
67. Í öðru lagi að mikilsverðir almannahagsmunir styðji slíka höfnun. Það sé skýrt markmið með flutningsréttarkvæði fjölmiðlalaga að gæta að hag notenda fjarskiptabjónustu og sjónvarpsbjónustu, þannig að þeir hafi val um línulegt sjónvarpsefni á fjölbreyttum fjarskiptanetum. Þá sé lóðrétt samþætting bönnuð og slík mismunun hefði slæm áhrif á samkeppni. FST telur þau mál sem kærandi vísar til í kærur til stuðnings kröfu sinni um frestun réttaráhrifa ekki hafa gildi hér þar sem ekki sé um sambærileg mál að ræða.
68. FST andmælir fullyrðingum kæranda um að FST hafi mótað sér fyrirfram afstöðu til lykilþátta málsins og niðurstöðu. Stofnunin bendir á að mikil undirbúningsvinna hafi farið fram í málinu áður en andmæli kæranda bárust hinn 23. júlí 2025, sem flýtti fyrir því að FST gæti mótað sér afstöðu og nálgast niðurstöðu fremur fljótt eftir að andmálin bárust. Eftir að hafa metið andmæli Símans, andmæli kæranda, gögn, lögin og annað hafi það verið mat FST að fallast bæri á flutningsréttarbeiðni Símans til bráðabirgða. Sú niðurstaða hafi ekki legið fyrir fyrr en einhverjum dögum eftir að andmælabréf kæranda barst hinn 23. júlí 2025.
69. Þá bendir FST á að stofnunin hafi tekið skýrt fram á sáttafundi með aðilum 17. júlí 2025 að aðilar hefðu frest til föstudagsins 25. júlí til að freista þess að ná saman í máli þessu en ella myndi FST útkljá það fyrir 1. ágúst 2025 hvort stofnunin myndi fallast á kröfu Símans um bráðabirgðaákvörðun eða ekki. Orðalag FST til kæranda í aðdraganda ákvörðunarinnar hafi skýrst af því að ákvörðunin var samkvæmt þessu mjög langt komin og framlenging á dreifisamning aðilanna hefði ekki breytt því að verið væri að móta ákvörðun.

70. Um máltilbúnað kæranda þar sem því er haldið fram að FST hafi virt að vettugi andmæli hans þann 30. júlí 2025 svarar FST því til að stofnunin hafi kynnt sér efni póstsins sem hafi að mestu innihaldið endurtekningu á því sem fram kom í tilkynningu kæranda til stofnunarinnar um framlengingu dreifisamnings til Símans um einn mánuð og endurtekningu á fyrri sjónarmiðum kæranda í málinu.
71. FST hafi ekki talið gögnin breyta niðurstöðu málsins um að fallast á kröfu Símans um töku bráðabirgðaákvörðunar á þessum tímapunkti. FST hafi talið þörf á að gera grein fyrir pósti Símans fyrir um daginn í ljósi þess að þar var óskað eftir að bráðabirgðaákvörðun yrði tekin þrátt fyrir framlengingu á dreifingarsamningi um mánuð. Slík ákvörðun hefði ekki verið tekin ef ekki hefði verið óskað eftir því. Stofnunin hafi ekki talið sig geta tekið endanlega efnislega ákvörðun á þeim mánuði sem hafi verið til stefnu en samkvæmt orðalagi kæranda um framlengingu á dreifingarsamningnum hafi Síminn átt að undirbúa að hætta dreifingu á efninu og FST því talið að ágreiningurinn myndi ekki leysast eftir þennan mánuð. Það hafi því verið ákvörðun FST að taka ákvörðun fyrir 1. september 2025 eftir mat á aðstæðum.
72. Um ásakanir kæranda, um að þeim hafi ekki verið afhent svar Símans í tölvupósti til FST þar sem Síminn segi að heildsöluverð komi ekki fram í tilkynningu kæranda um framlengingu og að Síminn stæði frammi fyrir því að tilkynna viðskiptavinum sínum um eitthvað sem síðan yrði tekið af þeim, svarar FST því að fyrirspurn hafi verið send á Símann til að kanna þeirra skilning á tilkynningunni sem reyndist vera sá sami og skilningur FST, þ.e. að útspilið hafi verið óskýrt sérstaklega hvað verð varðar. Í ljósi þess að hin kærða bráðabirgðaákvörðun byggði ekki á svari Símans segir FST sig ekki hafa talið þörf á að afhenda kæranda gagn þetta.
73. FST telur stofnunina ekki þurfa að senda aðilum öll svör aðila við fyrirspurnum stofnunarinnar og telur einnig að ógerlegt hefði verið að taka ákvörðun innan tímamarka ef öll samskipti yrðu send til andmæla. Þá séu eðli málsins samkvæmt ekki gerðar eins ríkar kröfur til rannsóknarreglu og andmælareglu við slíka málsmeðferðarákvörðun eins og í tilviki endanlegrar ákvörðunar og vísað er í álit umboðsmanns Alþingis í máli nr. 640/1992 í því samhengi. Þá hafi stofnunin metið það sem svo að gögnin hafi ekki kallað á andmæli á þessu stigi máls og hún sjái ekki að skortur kæranda á aðgangi að þessum gögnum hafi orðið félaginu til tjóns í máli þessu né haft nokkur áhrif á hina kærðu ákvörðun, enda ekkert efnislegt í þeim að finna.
74. Varðandi meinta formannmarka á hinni kærðu ákvörðun telur FST að ekki sé um slíkt að ræða og hafnar því að brotið hafi verið gegn rannsóknarreglu og andmælareglu. Í kæru er því haldið fram að FST hafi haft undir höndum nýjar og veigamiklar upplýsingar sem breyttu forsendum málsins og að sá bráði vandi sem réttlæta átti töku bráðabirgðaákvörðunar hafi því ekki lengur verið fyrir hendi eftir einhliða framlengingu kæranda á dreifisamningnum. FST telur að eðli málsins samkvæmt séu ekki gerðar jafn ríkar kröfur til málsmeðferðarreglna stjórnsýsluréttar í tilviki bráðabirgðaákvörðana og á við um endanlegar stjórnsýsluákvörðanir.
75. FST vísar, varðandi kröfur til málsmeðferðarreglna þegar bráðabirgðaákvörðanir eru teknar, til umfjallana um bráðabirgðaákvörðanir í úrskurði áfrýjunarnefndar samkeppnismála nr. 6/2023 (Hreyfill) og nr. 3/2009 (Teymi og IP-fjarskipti). Er þar fjallað um að það leiði af eðli og markmiðum slíkra ákvörðana að þær skuli taka um leið og viðkomandi stjórnvald telur að skilyrði fyrir beitingu slíks úrræðis séu fyrir hendi og að gerðar séu aðrar og vægari kröfur til málsmeðferðar og rannsókna á nauðsyn bráðabirgðaákvörðunar en til hefðbundinnar stjórnvaldsákvörðunar. Þetta séu sjónarmið sem koma fram í fjölmörgum greinargerðum

Samkeppniseftirlitsins til áfrýjunarnefndar samkeppnismála og nefndin hafi í framkvæmd sinni ekki andmælt þessum sjónarmiðum Samkeppniseftirlitsins.

76. FST ítrekar að stofnunin hafi kynnt sér vel andmæli kæranda, þar á meðal tilkynninguna hinn 29. júlí 2025 um framlengingu á dreifingarsamningi. Stofnunin hafi ekki talið að umrætt útspil breytti neinu varðandi þörf og nauðsyn á bráðabirgðaákvörðun og telur FST það sama eiga við um tölvupóst kæranda degi síðar eða hinn 30. júlí. Stofnunin hafi kynnt sér þau andmæli en talið að þar sem þau bættu engu við málaltilbúnað kæranda væri ekki tilefni til að breyta hinni kærðu ákvörðun mikið í ljósi þess að stofnunin var enn á sömu skoðun.
77. FST telur að hin kærða bráðabirgðaákvörðun byggi ekki á þeim atriðum sem kærandi telur að hafi ekki verið nægilega vel rannsökuð né þeim póstum sem hafi ekki verið veitt færi á að andmæla. Fyrst og fremst hafi verið byggt á sjálfstæðu mati á flutningsréttarbeiðni Símons, andmælum kæranda, viðkomandi lagaumhverfi, markmiðum flutningaréttarákvæðanna og túlkun á 4. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga um heimild FST til að taka bráðabirgðaákvörðun. Þau atriði sem kærandi bendir á eigi því ekki að leiða til ógildingar á ákvörðuninni að mati FST.
78. Varðandi málaltilbúnað kæranda, þess efnis að brotið hafi verið gegn andmælarétti með því að byggja á ummælum Símons um að ekkert hafi komið fram um heildsöluverð fyrir þjónustuna þegar tilkynnt var um framlengingu á dreifisamning aðilanna, telur FST að það sé rétt að ekkert hafi komið fram um verð í umræddri tilkynningu en það sé jafnframt aukaatriði þar sem það hafi ekki verið grundvöllur lausnar í málinu. Því gildi það sama um þann þátt og þá tölvupósta sem hefur verið fjallað um, þ.e. að ekki var á því byggt og því þótti ekki ástæða til að veita andmælafrest hvað þennan þátt varðaði.
79. Þá hafnar FST því alfarið að hafa brotið gegn meðalhófsreglu við töku hinnar kærðu bráðabirgðaákvörðunar og telur hana hafa verið í samræmi við meðalhóf miðað við aðstæður. FST telur sig ekki hafa gengið lengra en nauðsynlegt þótti. FST kvað m.a. á um gildistíma og hagaði ákvörðun um verðlagningu til bráðabirgða með varfærunum hætti gagnvart kæranda.
80. Hvað formannmarka varðar telur FST því að gerðar séu vægari kröfur til málsmeðferðarreglna á borð við rannsóknarreglu, andmælarétt og rökstuðning þegar um bráðabirgðaráðstafanir er að ræða.
81. FST telur að hafna eigi kröfum kæranda um ógildingu sökum efnisannmarka. FST hafnar því að kærandi hafi afstýrt yfirvofandi hættu á að Síminn yrði fyrir verulegu fjártjóni, þrátt fyrir að hafa frestað lokuninni um einn mánuð. FST hafi metið skilyrði til töku bráðabirgðaákvörðunar uppfyllt þrátt fyrir að túlka bæri heimild til þess þröngt. Að mati FST hafi hætta á verulegu tjóni Símons verið raunveruleg og aðsteðjandi þrátt fyrir framlenginguna.
82. Um meint brot FST á lögmætisreglu hafnar FST því að hafa byggt mat sitt á réttmæti kröfu Símons um töku bráðabirgðaákvörðunar „nánast alfarið á meintum hagsmunum neytenda“, en ekki á mati á hættu á verulegu fjártjóni Símons og að því væri um að ræða augljósa mótsögn í rökstuðningi FST. Stofnunin telur ljóst að hún byggði mat sitt á réttmæti kröfu Símons um bráðabirgðaákvörðun eingöngu á að raunveruleg og aðsteðjandi hætta hafi verið á að Síminn yrði ella fyrir fjártjóni. Því hafi ekki verið byggt á „meintum hagsmunum neytenda“ og ekki um misræmi að ræða í rökstuðningi FST líkt og kærandi heldur fram. Vísað hafi verið til hagsmuna neytenda þegar fjallað hafi verið um meginmarkmið flutningsréttarákvæðis fjölmiðlalaga en ekki hafi verið byggt á þessu atriði við mat á því hvort skilyrði til töku bráðabirgðaákvörðunar hafi verið uppfyllt. FST telur því ekki um neina efnisannmarka að ræða á hinni kærðu ákvörðun hvað þetta varðar.

83. Um meint brot á skyldu til skjótrar málsmeðferðar hafnar FST því að hafa misbeitt valdi sínu með því að marka hinni kærðu ákvörðun gildistíma. FST tekur fram að ákvæði 1. mgr. 16. gr. laga um Fjarskiptastofu kveði á um að skera skuli úr ágreiningi með ákvörðun eins fljótt og við verður komið og eigi síðar en innan fjögurra mánaða nema sérstaklega standi á. FST telur ákvæði þetta ekki eiga við um meðferð ágreiningsmála samkvæmt flutningsréttarákvæðum fjölmiðlalaga. Tilvitnað ákvæði gildi samkvæmt efni sínu um ágreining milli fjarskiptafyrirtækja. Í tilviki flutningsréttarákvæðis fjölmiðlalaga sé ágreiningur milli fjarskiptafyrirtækisins Símans og fjölmiðlaveitunnar Sýnar.
84. Hins vegar telur FST að ákvæðið veiti ágætis vísbendingar og viðmið hvað málsmeðferð varðar í tilviki ágreinings um það hvort flutningsréttarbeiðni sé eðlileg og sanngjörn. Hins vegar sé 4 mánaða málsmeðferðartími ekki raunhæfur ef einnig þurfi að ákveða heildsöluverð í kjölfar flókinna kostnaðargreiningar að mati stofnunarinnar.
85. FST hafi talið 1. febrúar 2026 hæfilegt viðmið til að ákveða hvort flutningsbeiðni Símans sé eðlileg og sanngjörn áður en farið yrði í flókna og tímafrekar kostnaðargreiningu. Þá sé óljóst hvort reyna muni á seinni dagsetninguna, 1. september 2026, og það fari eftir ýmsu, svo sem hvort aðilar semja um verð sín á milli. FST telur að sérstaklega standi á í þessu máli, sbr. 1. mgr. 16. gr. laga um Fjarskiptastofu, og því sé líklegt að viðmið um 4 mánaða frest sé óraunhæft. Því til stuðnings bendir FST á að ekki hafi reynt efnislega á flutningsréttarákvæði fjölmiðlalaga áður, að langt hafi verið milli aðila og miklir hagsmunir í húfi sem geri það líklegt að hagsmunagæslan verði hörð, að afla þurfi lögbundinnar umsagnar fjölmiðlanefndar og að ef framkvæma þarf kostnaðargreiningu sé það flókið og seinlegt verkefni.
86. FST telur af þessum sökum ekki að afmörkun stofnunarinnar á gildistíma hinnar kærðu ákvörðunar hafi verið óhóflega langur miðað við eðli málsins.
87. Hvað varðar þann hluta kæru sem lýtur að ákvörðun endurgjalds fyrir flutningsrétt telur kærandi að endurgjaldið byggi á rangri lögskýringu og brjóti í bága við grundvallarreglur stjórnssýsluréttar, einkum jafnræðisreglu og meðalhófsreglu. Þá feli ákvörðun FST um að veita Símanum [*] %⁴ afslátt af smásöluverði í sér ólögmeta mismunun. FST svarar því til að verðákvörðun til bráðabirgða byggi á aðferð sem vísað væri til í greinargerð með 4. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga, þ.e. verðsamanburði og ekki væri því um ranga lögskýringu að ræða. Byggt væri á gjaldskrá sambærilegrar þjónustu og miðað væri við sömu afsláttarprósentu og Síminn og kærandi höfðu þegar samið um sín á milli fyrir flutning um IPTV kerfi enda geri bráðabirgðaákvörðunin ráð fyrir flutningi um slík kerfi. Ekki sé því um skort á rökstuðningi að ræða né að brotið hafi verið á rannsóknarreglu eða öðrum reglum. Þá kveður FST að við endanlega kostnaðargreiningu, komi til hennar, muni FST beita flóknari kostnaðargreiningaraðferð í samræmi við 3. mgr. 47. gr. fjölmiðlalaga.
88. Viðbótarathugasemdir bárust frá kæranda áður en fresti FST til að skila athugasemdum lauk og voru þær sendar FST hinn 7. ágúst 2025. FST hafnar í athugasemdum sínum meintum annmörkum sem koma fram í viðbótarathugasemdum um að FST hafi leiðbeint Símanum óeðlilega við meðferð málsins, að formannmarkar hafi verið á ákvörðuninni og að stofnunin hafi haft fyrirfram mótaða afstöðu til ágreiningsefnisins. Auk þess hafnar FST öðrum athugasemdum er varða ákvörðunina.

⁴ Trúnaðarmál.

89. FST tekur fram í lok greinargerðar að niðurstaða til bráðabirgða falli vel að markmiðum sérstaks ákvæðis um flutningsrétt í 45. gr. fjölmiðlalaga sem sé að auka valfrelsi neytenda og tryggja samkeppni á fjarskipta- og sjónvarpsmörkuðum. Bráðabirgðaákvörðunin hafi verið tekin að vel ígrunduðu máli.

1.3

90. Með bréfi, dags. 5. ágúst 2025, var Símanum veittur kostur á að skila til nefndarinnar athugasemdum við framkomna kæru varðandi tiltekna þætti, þ.e.a.s. kröfu um frestun réttaráhrifa, ógildingu vegna formannmarka eða sjónarmið er varða atriði sem leitt gætu til frávísunar kærunnar. Athugasemdir bárust hinn 13. ágúst 2025.
91. Af hálfu Símans eru gerðar þær kröfur *aðallega* að kærinni verði vísað frá og *til vara* að hin kærða ákvörðun verði staðfest. Í báðum tilvikum er þess krafist að kæranda verði gert að greiða Símanum málskostnað að mati nefndarinnar.
92. Síminn rekur kjarna málsins eins og málið liggur fyrir honum. Síminn kvartaði upphaflega til FST yfir þeirri háttsemi kæranda að ætla að gera sjónvarpsefni í eigu kæranda óaðgengilegt í gegnum sjónvarpsdreifikerfi Símans og bjóða Símanum þess í stað eingöngu sölu á efninu í gegn um OTT lausn. Síminn byggði kvörtunina á því að þessi áform brytu jafnt gegn dreifingarsamningi félaganna sem og 45. gr. laga um fjölmiðla. Krafðist Síminn flutningsréttar á efninu á grundvelli 1. mgr. 45. gr. fjölmiðlalaga og náði krafan til þess að Símanum yrði heimilt að flytja efnið um IPTV sjónvarpsdreifikerfi sitt, sem og um OTT lausn. Byggði Síminn á því að beiðni félagsins væri bæði sanngjörn og eðlileg miðað við stöðu IPTV kerfa í dag.
93. Síminn bendir í athugasemdum sínum á að það hafi verið forsenda Samkeppniseftirlitsins fyrir því að heimila samruna milli þeirra félaga sem nú mynda kæranda, að flutningsreglur fjölmiðlalaga myndu tryggja aðgengi neytenda að sjónvarpsútsendingum þess og vísar í blaðsíðu 152 í þeirri ákvörðun: „*Flutningsreglur fjölmiðlalaga eiga jafnframt að tryggja aðgang neytenda að sjónvarpsrásum hins sameinaða fyrirtækis yfir ólík dreifikerfi. Þannig er sameinuðu fyrirtæki t.d. óheimilt að útiloka tiltekin dreifikerfi, t.d. IPTV kerfi Símans, frá því að dreifa stöðvum þess.*“
94. Síminn telur útilokunina eingöngu beinast að sjónvarpsdreifikerfi Símans, með tilheyrandi skaðlegum áhrifum á samkeppni. Það geti ekki talist ósanngjörn eða óeðlileg beiðni gagnvart eiganda sjónvarpsefnis að hann semji á sama hátt um dreifingu á eigin sjónvarpsútsendingum, og hann semur sjálfur um á öðrum sjónvarpsútsendingum þegar hann er í hlutverki dreifingaraðilans. Með hinni kærðu ákvörðun hafi verið fallist á kröfur Símans og eini munurinn frá fyrirkomulagi undanfarandi ára sé að í stað þess að kærandi greiði Símanum fyrir dreifingu á efninu, fái kærandi greitt frá Símanum fyrir sölu á efninu í heildsölu. Þær greiðslur nemi hærri fjárhæðum en kærandi greiddi Símanum á grundvelli sambærilegs heildsölufyrirkomulags áður.
95. Síminn telur kæranda ekki verða fyrir tjóni vegna sölu á sjónvarpsefni með hinni kærðu ákvörðun heldur fái hærri tekjur af sölu á efninu. Verði kærandi fyrir tjóni geti það tjón ekki falist í öðru en mögulegum töpuðum fjarskiptatekjum, þ.e.a.s. tapi möguleikanum á því að læsa viðskiptavinum inni í viðskiptum við félagið um fjarskipti samhliða sjónvarpsþjónustunni. Slíkir verndarhagsmunir geti hins vegar aldrei komið til skoðunar af nefndinni þar sem þeir eru beinlínis ólögðmætir, enda skýrt kveðið á um það í 5. mgr. 45. gr. laga nr. 38/2011, um fjölmiðla, að fjölmiðlaveitu sé óheimilt að beina viðskiptum viðskiptamanna að tengdu fjarskiptafyrirtæki,

96. Hin kærða ákvörðun byggir þannig á traustum lagagrundvelli, þeim sama og kærandi hafi áður nýtt sér til að dreifa sjónvarpsútsendingum Símans og ítrekað byggt á að veiti fjarskiptafyrirtæki skýran rétt til dreifingar á sjónvarpsútsendingum.
97. Kærandi tekur undir með umfjöllun í hinni kærðu ákvörðun þess efnis að þar sem um málsmeðferðarákvörðun sé að ræða, sem ætlaður er tiltekinn afmarkaður gildistími meðan á efnismeðferð málsins stendur, sé hún ekki kæránleg til nefndarinnar. Bent er á í því samhengi að nefndin hafi lagt til grundvallar að bráðabirgðaákvörðanir séu almennt ekki kæránlegar, sbr. til hliðsjónar úrskurð nefndarinnar í máli nr. 1/2023. Frá því kunni að víkja ef það er nauðsynlegt fyrir áframhaldandi meðferð málsins fyrir FST að fá úr gildi þeirra skorið. Síminn telur slíka nauðsyn ekki vera fyrir hendi hér. Í áðurnefndum úrskurði nefndarinnar hafi nefndin litið til þess að um væri að ræða sambærilegar kvaðir og áður giltu og hið sama eigi við í máli þessu enda réttaráhrif ákvörðunarinnar að sjónvarpsútsendingar kæranda verði áfram aðgengilegar í gegnum sjónvarpsdreifikerfi Símans líkt og undanfarin ár með þeirri breytingu að kærandi fái nú greitt frá Símanum fyrir heildsölu á sjónvarpsefninu en ekki öfugt. Það feli því ekki í sér nýjar íþyngjandi skyldur á hendur kæranda.
98. Síminn bendir á að samskonar mál hafi verið til meðferðar fyrir Samkeppniseftirlitinu og síðar áfrýjunarnefnd samkeppnismála sumarið 2023, er Síminn synjaði Nova um heildsölu á útsendingum frá ensku úrvalsdeildinni í knattspyrnu. Með ákvörðun Samkeppniseftirlitsins, dags. 28. júlí það sumar, kvað stofnunin á um að Síminn skyldi „*án tafar breyta framangreindri háttsemi sinni og veita keppinautum heildsöluaðgang að sjónvarpsrásinni Símanum Sport sem innifelur útsendingar frá ensku úrvalsdeildinni í knattspyrnu, nema málefnalegar og hlutlægar ástæður liggi að baki*“.
99. Síminn hafi látið reyna á að kæra þessa bráðabirgðaákvörðun í kjölfarið til áfrýjunarnefndar samkeppnismála. Því hafi nefndin synjað og vísað kærunni frá með úrskurði sínum í máli nr. 5/2023 með þeim rökum að bráðabirgðaákvörðun Samkeppniseftirlitsins hafi framlengt um sex mánuði það réttarástand sem hafði verið í gildi í nokkur ár. Því hafi hin kærða bráðabirgðaákvörðun ekki verið íþyngjandi eða haft önnur veigamikil áhrif á hagsmuni Símans og röksemdir hafi ekki gefið tilefni til að ætla að nauðsynlegt væri áframhaldandi meðferð málsins að áfrýjunarnefndin tæki bráðabirgðaákvörðunina til meðferðar.
100. Þau rök sem áttu við í framangreindu máli telur Síminn að eigi nú við um kæru Sýnar og raunar enn frekar þar sem um sambærileg mál sé að ræða. Þannig eigi rök áfrýjunarnefndarinnar í framangreindu máli við hér. Í úrskurði áfrýjunarnefndarinnar í málinu sé sérstaklega bent á að heimilt sé að endurnýja bráðabirgðaákvörðanir samkeppnislaga en ekki hafi komið til þess að Samkeppniseftirlitið hafi nýtt þá heimild í því máli og af sömu ástæðum og þar voru uppi skuli hin kærða ákvörðun FST að hámarki gilda út það keppnistímabil sem framundan er.
101. Síminn telur að rétt eins og í samkeppnislögum, sem áttu við í framangreindum úrskurði, séu bráðabirgðaákvörðanir á grundvelli fjölmiðlalaga tímabundið úrræði, sem gilda meðan á málsmeðferð efnismálsins stendur. Leiðir af því að FST beri að grípa til þess úrræðis um leið og skilyrði til þess eru fyrir hendi, óháð málsmeðferð efnismálsins. Af því leiði jafnframt að andmælaréttur aðila máls sé óhjákvæmilega takmarkaðri en byggt sé á í kæru.
102. Þá vísar Síminn til þess að á sama hátt og í máli áfrýjunarnefndar samkeppnismála bindi bráðabirgðaákvörðun FST ekki enda á stjórnsýslumálið. Þannig liggi ekkert fyrir um hvenær efnisákvörðun verði tekin og þar með hve lengi bráðabirgðaákvörðunin gildi, en í öllu falli gildi

hún ekki lengur en út fyrsta keppnistímabil af mörgum sem kærandi eigi útsendingarréttinn. Ekkert liggi fyrir um möguleg viðurlög eða annað, sem kærandi getur borið undir nefndina og eftir atvikum dómstóla þegar þar að kemur.

103. Síminn telur engin efnisleg rök vera færð fram í kæru fyrir því af hverju nauðsynlegt eigi að vera að skera úr um gildi bráðabirgðaákvörðunar, fyrir framgang efnismálsins. Ekkert bendi til annars en að málið fái sína efnismeðferð óháð gildi bráðabirgðaákvörðunar. Í kæru sé staðhæft að hin kærða ákvörðun valdi félaginu „verulegu og óbætanlegu tjóni sem ekki verður metið til fjár.“ Það sé ekki rökstutt sérstaklega. Síminn telur að valdi hin kærða ákvörðun tjóni verði það eðli málsins samkvæmt metið til fjár, ella sé ekki um tjón í lagalegum skilningi að ræða, heldur miska. Sé um fjártjón að ræða sé það jafnframt í eðli sínu aldrei „óbætanlegt“ og kærandi geti sótt bætur fyrir það fyrir dómstólum. Það sé hins vegar ekki nauðsyn fyrir framgang málsins að fá úr því skorið á þessu stigi málsins.
104. Í tilvitnuðu samkeppnismáli áfrýjunarnefndar samkeppnismála fólst að meginstefnu til að í hinni kærðu ákvörðun framlenging á óbreyttu ástandi. Síminn bendir á að viðskiptavinir Símans í sjónvarpsdreifingu hafi getað horft á sjónvarpsútsendingar kæranda um langt árabíl og það hafi verið á grundvelli samnings við kæranda sem kærandi sagði upp í lok júní 2025, rétt eins og Síminn hafði gert gagnvart Nova í umræddu samkeppnismáli. Munurinn sé sá að nú séu sjónvarpsútsendingar kæranda aðgengilega viðskiptavinum Símans í sjónvarpsdreifingu á mun hagfelldari máta fyrir kæranda en var þar sem kærandi fær nú greitt frá Símanum fyrir heildsöluna en ekki öfugt. Líta verði til þessa við mat á staðhæfingum kæranda um að hin kærða ákvörðun sé íþyngjandi. Síminn byggir á að svo sé ekki. Þá telur Síminn kæranda raunar græða meira á viðskiptavinum sem kaupa aðgang að efni kæranda frá Símanum þar sem Síminn greiði meira fyrir slíka áskrift á hvern viðskiptavin en kærandi græðir af viðskiptavinum sínum sem velja sömu leið.
105. Síminn telur kæranda þannig ekki verða fyrir tjóni við sölu á sjónvarpsefni vegna töku hinnar kærðu ákvörðunar heldur verði sjónvarpsútsendingar kæranda aðgengilegar fleirum, og kærandi fái þar með fleiri viðskiptavinum að sjónvarpsefninu og hærri tekjur af hverjum viðskiptavin sem bætist við. Þá fái kærandi meiri tekjur af hverju viðskiptavin frá Símanum en Síminn fékk frá kæranda þegar hlutverkin voru öfug. Tjón geti því ekki orðið af öðru en töpuðum fjarskiptatekjum og slíkir verndarhagsmunir geti ekki komið til skoðunar af nefndinni þar sem þeir eru ölögmætir samkvæmt 5. mgr. 45. gr. fjölmiðlalaga.
106. Síminn telur líklegt að ef FST hefði ekki gripið inn í hefði það haft töluverð áhrif á viðskiptavinum með myndlykla frá Símanum. Kærandi hafi lagt mikla áherslu á gagnvart bæði FST og Samkeppniseftirlitinu að útsendingar frá ensku úrvalsdeildinni séu gríðarlega mikilvægt myndefni. Kærandi eigi þar með að vera meðvitaður um hvaða skyldur hvíla á fyrirtækinu sem handhafi slíks efnis, auk annars íþróttaefnis. Kærandi hefði því mátt vita að skylda hvílir á fjölmiðlaveitum að afhenda sjónvarpsútsendingar til fjarskiptafyrirtækja, sbr. 45. gr. fjölmiðlalaga.
107. Með vísan til alls framangreinds telur Síminn að sömu rök eigi við í máli þessu og máli áfrýjunarnefnda samkeppnismála í máli nr. 5/2023. Síminn kveður að ekki eigi að skýra kæruehimildir fjölmiðlalaga á annan veg en samkeppnislaga hvað þetta varðar.
108. Hvað kröfu um frestun réttaráhrifa varðar telur Síminn að synja eigi þeirri kröfu. Bent er á að þversögn myndi felast í því að fresta réttaráhrifum bráðabirgðaákvörðunar en þannig yrði ákvörðunin svipt tilgangi sínum, sem er að grípa tímabundið inn í ástand meðan fjallað væri

efnislega um það. FST hafi heimild til töku slíkrar ákvörðunar vegna nákvæmlega þessarar ástæðu og raunar fælist frestun réttaráhrifa í sér að bráðabirgðaákvörðun væri felld úr gildi.

109. Síminn bendir á að það sé grundvallarregla í íslenskum rétti að málskot frestar ekki réttaráhrifum stjórnvaldsákvörðunar. Þessi regla sé lögfest í 1. mgr. 29. gr. stjórnsýslulaga og eigi sé stoð í 60. gr. stjórnarskrárinnar. Heimild til að fresta réttaráhrifum sé undantekning frá þessari reglu og hana beri að skýra þröngt. Tilgangur bráðabirgðaákvæðana sé að koma í veg fyrir yfirvofandi og jafnvel óafturkræfan skaða eða vernda brýna almanna- eða einkahagsmuni. Þessi tilgangur komi skýrt fram í 18. gr. laga um Fjarskiptastofu. Að fallast á frestun réttaráhrifa myndi grafa undan þeim lagasjónarmiðum sem búa að baki slíkri heimild og geri hana í reynd marklausa.
110. Varðandi ætlaða formannmarka á hinni kæru ákvörðun bendir Síminn á að skyldur stjórnvalda séu mun takmarkaðri við töku bráðabirgðaákvæðana en efnisákvæðana. Það stafi af nauðsyn skjótrar málsmeðferðar og þeirri staðreynd að stjórnvaldinu beri að taka slíkar ákvæðanir um leið og skilyrði til þess myndast.
111. Við mat á þörfinni á ítarlegri rannsókn og andmælum telur Síminn að hafa verði í huga að hin kærða ákvörðun sé í fullu samræmi við fyrri málatilbúnað kæranda sjálfs og forvera hans í þessum málum og vísar Síminn í því sambandi til málatilbúnaðar kæranda í málum sem hafa verið rekin um dreifingu sjónvarpsefnis þegar hlutverkunum var öfugt farið, þ.e. Síminn átti sýningarréttinn. Telur Síminn að þau mál sem hafa verið rekin leiði til þess að fram að þessu hafi verið ágreiningslaust milli aðila að dreifingarréttur væri fyrir hendi á sjónvarpsútsendingum, en ágreiningurinn staðið um ólínulegt efni.
112. Þá telur Síminn að það hafi beinlínis verið forsenda þess að Samkeppniseftirlitið heimilaði þann samruna sem leiddi til tilurðar kæranda að vegna fjölmiðlalaga gæti hið sameinaða félag ekki útilokað tiltekin dreifi kerfi, og IPTV kerfi Símans hafi verið sérstaklega nefnt í því samhengi í ákvörðuninni.
113. Síminn telur að ætluð brot á rannsóknarreglu og andmælarétti geti ekki leitt til ógildingar hinnar kærðu ákvörðunar. Í *fyrsta lagi* geti það ekki talist brot á rannsóknarreglu þó stofnunin hafi ekki fallist á að eins mánaðar einhliða frestun Sýnar á uppsögn samnings aðila hafi afstýrt „*allri yfirvofandi hættu á réttindamissi eða verulegu fjártjóni*“. Frestunin hafi aðeins verið um einn mánuð og kærandi hafi beint því til neytenda, þ.m.t. með markpóstum til viðskiptavina Símans í sjónvarpsdreifingu, að þeim yrði ekki kleift að horfa á sjónvarpsútsendingar félagsins í gegnum sjónvarpsdreifikerfi Símans.
114. Ætla verði að flestir neytendur séu nú í ágúst mánuði að taka ákvörðun um áskriftir heimilisins fyrir komandi keppnistímabil og að óbreyttu sé, þrátt fyrir hina einhliða mánaðar frestun, nákvæmlega sama hættu enn fyrir hendi. Hættan sé sú að neytendur tækju ákvörðun um áskrift fyrir veturinn á þeim ranga grundvelli að þeir gætu ekki horft á sjónvarpsútsendingar kæranda gegn um sjónvarpsdreifikerfi Símans sem sé í andstöðu við 45. gr. fjölmiðlalaga.
115. Síminn telur einhliða frestunina ekki hafa þýðingu enda virðist sem tilgangurinn sé að tefja og fresta málinu hjá FST. Aðili máls eigi ekki að geta komið sé undan væntanlegri ákvörðun með því að senda ný sjónarmið utan fresta og rétt fyrir birtingu, og krefjast síðan ógildingar á grundvelli þess að ekki hafi verið tekið tillit til þeirra sjónarmiða.
116. Þá bendir Síminn á að samkvæmt afstöðu kæranda í fyrri málum, þegar hlutverkum var öfugt farið, sé kæranda fullkunnugt um nauðsyn skjótra aðgerða við aðstæður sem þessar. Þá telur

Síminn að ekki verði séð að nein ný gögn hafi borist með tölvubréfi kæranda kl. 13:44 þann 30. júlí 2025 heldur einkum lagarök og sjónarmið. Það að stjórnvald reifi ekki öll sjónarmið eða fallist ekki á þau þýði ekki að þau séu þar með virt að vettugi.

117. Varðandi andmælarétt telur Síminn að ekki hafi verið brotið gegn honum og bendir á að það þurfi aðeins að bera undir aðila máls gögn sem eru til þess fallin að hafa verulega þýðingu fyrir úrlausn máls en bréf það sem kærandi fékk ekki að tjá sig um hafi ekki innihaldið neitt slíkt. Í andmælaréttinum felst ekki réttur til að fá fyrirfram að sjá á hvaða sjónarmiðum stjórnvaldið hyggst byggja ákvörðun í málinu eða hvort stjórnvaldið dragi aðrar ályktanir af fyrirbyggjandi gögnum en málsaðilinn.
118. Í öðru lagi telur Síminn að ekkert í samskiptum Símans við FST bendi til fyrirfram mótaðrar afstöðu til úrlausnarefnisins. Aðili máls verði að þola að stjórnvald lýsi afstöðu sinni til málatalbúnaðar hans, sé það beinlínis hlutverk þess að taka afstöðu til hans, líkt og hér. FST hafi hér það hlutverk að jafna ágreining milli aðila og sáttameðferð. Þetta kalli eðli máls samkvæmt á ríkari aðkomu og leiðbeiningar stjórnvaldsins.
119. Með vísan til framangreinds byggir Síminn á að vísa beri kærinni frá en komi ekki til þess beri að hafna kröfu um frestun réttaráhrifa og hafna því að formannmarkar hafi verið á málsmeðferð FST.

2.

120. Úrskurðarnefnd fjarskipta- og póstmála óskaði eftir frekari sjónarmiðum kæranda eftir að athugasemdir bárust frá FST og Símanum. Voru framkomin gögn kynnt kæranda og verður hér gerð nánari grein fyrir þeim sjónarmiðum, er skipta máli varðandi bráðabirgðaákvörðunina, sem komu fram í athugasemdum kæranda í kjölfarið.

2.1

121. Með bréfi úrskurðarnefndar, dags. 14. ágúst 2025, var kæranda afhent umsögn FST og Símans og fylgiskjöl með þeim. Kæranda var veittur kostur á að skila til nefndarinnar athugasemdum við framkomin gögn og bárust athugasemdir Sýnar 19. ágúst 2025. Verður hér rakið það sem máli þykir skipta varðandi form- og efnisskilyrði bráðabirgðaákvörðunarinnar.
122. Kærandi mótmælir andsvörum FST og Símans og ítrekar kröfur um ógildingu bráðabirgðaákvörðunarinnar, sem og aðrar gerðar kröfur. Kærandi telur að forsendur bráðabirgðaákvörðunar FST um að yfirvofandi hætta hafi verið á tjóni eða réttindamissi séu rangar sökum þess að OTT lausn hafi tekið við af IPTV lausn í neyslu sjónvarps- og afþreyingarefnis á síðustu árum.
123. Kærandi ítrekar sjónarmið um að hin kærða ákvörðun sé haldin verulegum formannmörkum sem eigi að leiða til ógildingar. FST hafi brugðist rannsóknarskyldu sinni samkvæmt 10. gr. stjórnsýslulaga með því að taka ekki afstöðu til þrautavarakröfu kæranda og ákveða að líta á hana sem sáttaboð til Símans. Telur kærandi að FST hefði borið að leggja sjálfstætt mat á kröfuna. Slíkt hafi ekki verið gert heldur FST látið afstöðu sína ráðast af því hvort að Síminn samþykkti sáttaboðið. Þá hafi verið brotið gegn meðalhófsreglu 12. gr. stjórnsýslulaga með því að skoða ekki valkostinn og hafna þannig raunhæfum og minna íþyngjandi valkost án efnislegrar rannsóknar.
124. Kærandi telur FST ekki fullnægja kröfum laga um óhlutdrægni, jafnræði og gagnsæi í málinu og telur að Síminn hafi fengið óeðlilegar leiðbeiningar frá stofnuninni í málinu. Þá telur kærandi að FST hafi misbeitt jafnræðisreglu 1. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga með því að hafa notað hana til að

skapa flutningsrétt sem ekki sé fyrir hendi og stofnunin hafi farið út fyrir valdheimildir sínar með því að leggja heildsölukvöð á kæranda sem ætti enga stoð í lögum um fjölmiðla. Andsvör kæranda byggja á að þessir annmarkar, bæði einir og sér og samanlagt, leiði til niðurstöðu um ógildingu hinnar kærðu ákvörðunar.

125. Kærandi mótmælir því að með bráðabirgðaákvörðuninni sé aðeins verið að viðhalda óbreyttu ástandi, þar sem kærandi hafi nú tekið við enska boltanum og þar að baki búi mikil fjárfesting og undirbúningur. Kærandi telur því fráleitt að líta svo á að ekkert nýtt sé að eiga sér stað.
126. Kærandi telur tjón sitt felast í því að hafa fjárfest í dýrum efnisréttindum sem inngríp Símans í myndi vera til þess fallið að draga úr tekjum kæranda. Aftur á móti sé Síminn ekki að verða fyrir tjóni. Þá sé engin ætlun hjá kæranda að beina kaupendum enska boltans í fjarskiptaviðskipti í andstöðu við 5. mgr. 45. gr. fjölmiðlalaga og Síminn því ekki að verða fyrir slíku tjóni.
127. Kærandi hafnar málflutningi Símans um að afstaða kæranda í máli þessu stangist á við fyrri afstöðu félagsins til flutningsréttar. Sá málátilbúnaður hafi byggt á þeirri grundvallarvillu að unnt sé að færa fyrri lögskýringu, sem hafi mótask í öðrum tæknilegum og samkeppnislegum veruleika, yfir á gjörbreyttar aðstæður nútímans. Taka beri mið af þeim tæknilausnum sem völ er á hverju sinni og fyrri afstaða kæranda hafi verið mótuð á tíma þar sem lokuð IPTV kerfi hafi verið eini raunhæfi valkosturinn við hefðbundnar útsendingar til að tryggja aðgang neytenda að sjónvarpsefni yfir fjarskiptanet. Með tilkomu opinna og tæknilega hlutlausrar netsjónvarpslausnar (OTT) séu forsendur fyrir þessu mati brostnar. Beiðni um að fá efni inn á sitt IPTV kerfi, þegar opnari og skilvirkari leið standi til boða, sé ekki lengur sanngjörn.
128. Þá hafnar kærandi þeirri fullyrðingu Símans að forsenda Samkeppniseftirlitsins fyrir samruna við kaup á tilteknum eignum og rekstri 365 miðla, sbr. ákvörðun Samkeppniseftirlits nr. 47/2017, hafi verið að tryggja aðgang að efni félagsins um dreifikerfi á borð við IPTV kerfi Símans. Í þessu sé grundvallaratriði að Síminn sé ekki nýr aðili í skilningi sáttarinnar og geti því að engu leyti reist rétt sinn á ákvæðum hennar.
129. Kærandi ítrekar sjónarmið sín um að FST hafi verið óhlutdræg í sinn garð og hefði borið að rannsaka betur valkosti í stöðunni og veita kæranda frekari andmælarétt. Félagið hefði getað leiðrétt misskilning eins og að verð kæmu ekki fyrir í tilkynningu um framlengingu dreifisamnings til Símans, hefði það fengið tækifæri til þess.
130. Kærandi telur að með þrautavarakröfu FST, um að tími ákvörðunarinnar sé stytur og að raunhæft væri að taka ákvörðun um sanngirni flutningsbeiðni Símans í lok nóvember, sýni FST að raunverulega hefði verið hægt að taka ákvörðun fyrr sem hefði getað komið í veg fyrir að hin kærða ákvörðun væri tekin. Þá varpar kærandi fram þeirri spurningu hvers vegna FST hafi ekki leiðbeint kæranda um að með lítilega lengri framlengingu hefði verið raunhæft að leysa úr ágreiningnum án bráðabirgðaákvörðunar.
131. Kærandi mótmælir kröfum Símans og FST um að vísa málinu frá á grundvelli þess að ákvörðunin sé ekki kæránleg og ítrekar fram kominn málátilbúnað sinn um að skýr lagaheimild sé í 6. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga til að kæra allar ákvarðanir teknar á grundvelli greinarinnar. Hin kærða ákvörðun hafi bundið enda á sjálfstæðan og afmarkaðan þátt málsins – þ.e. kröfu Símans um bráðabirgðaúrræði. Það myndi brjóta gegn rétti til réttaröryggis að neita kæranda um að bera slíka ákvörðun undir æðra stjórnvald.

132. Varðandi kröfu sína um frestun réttaráhrifa telur kærandi að fordæmi sem gagnaðilar byggja höfnun kröfunnar á eigi ekki við í þessu máli. Gagnaðilar hafi byggt sjónarmið sín þar um m.a. á úrskurði áfrýjunarnefndar samkeppnismála nr. 5/2023 þar sem kæru Símans á bráðabirgðaákvörðun Samkeppniseftirlitsins var vísað frá, m.a. á þeim grundvelli að ákvörðunin væri ekki nægilega íþyngjandi til að réttlæta frávik frá meginreglunni um að kæra fresti ekki réttaráhrifum. Í því máli var ákvörðunin að framlengja um sex mánuði það réttarástand sem hafði verið milli Símans og Nova hf. í nokkur ár. Ákvörðunin í því máli hafi því viðhaldið óbreyttu ástandi. Í máli þessu sé aftur á móti verið að skapa nýtt ástand sem sé íþyngjandi og langvarandi réttarástand. Fjölmörg fordæmi styðji kröfu um frestun réttaráhrifa og það sem mestu skipti sé að tjón sé sannanlegt. Þá ítrekar kærandi sjónarmið sín um að vegna form- og efnianmarka telji kærandi líklegt að ákvörðunin verði felld úr gildi og því eigi að fresta réttaráhrifum.
133. Kærandi ítrekar sjónarmið sín um meint brot FST á rannsóknarskyldu og telur að þrautavarakrafa kæranda, um að Síminn fengi að sýna efni um IPTV kerfi aðeins lengur til að aðlaga OTT lausnir sínar fyrir viðskiptavinum þangað til, hafi verið misskilin. FST hafi misskilið þetta á þann veg að um skilyrt tilboð hafi verið að ræða en það hafi ekki verið ætlunin. Þvert á móti hafi þetta verið tillaga að því hvernig væri unnt að framfylgja mögulegum flutningsrétti með síður íþyngjandi og tæknilega framsýnni hætti en Síminn krafðist. FST hafi vanrækt að framkvæma sjálfstæða rannsókn á þessari þrautavarakröfu og brotið alvarlega gegn rannsóknarreglu stjórnsýsluréttar.
134. Kærandi telur að viðurkenning FST á að hafa haldið óformlega og óskráða fundi með öðrum stjórnvöldum sé brot á 27. gr. upplýsingalaga nr. 140/2012 sem skyldar stjórnvöld til að skrá munnlega aflaðar upplýsingar sem hafa þýðingu fyrir úrlausn máls. Vanrækslan hafi svipt kæranda grundvallarréttindum til aðgangs að gögnum (15. gr. stjórnsýslulaga) og andmælarétti (13. gr. stjórnsýslulaga).
135. Kærandi ítrekar það sjónarmið sitt að FST hafi leiðbeint Símanum óeðlilega mikið og verið hlutlægt í ferlinu. Telur kærandi það geta varðað vanhæfi stofnunarinnar í að taka ákvörðun í málinu samkvæmt 1. mgr. 3. gr. stjórnsýslulaga sem segir að starfsmaður sé vanhæfur ef „*að öðru leyti eru fyrir hendi þær aðstæður sem eru fallnar til þess að draga óhlutdrægni hans í efa með réttu*“. Telur kærandi að þessi annmarki hljóti að leiða til ógildingar ákvörðunarinnar.
136. Þá hefur kærandi gert alvarlegar athugasemdir við það að fá ekki aðgang að öllum gögnum málsins hjá FST. Að mati kæranda er hin kærða bráðabirgðaákvörðun FST haldin margháttuðum annmörkum sem leiði til þess að hún fái ekki staðist að lögum og því beri að fella hana úr gildi.

2.2

137. Með bréfi úrskurðarnefndar, dags. 14. ágúst 2025, var Símanum afhent umsögn FST og veittur kostur á að skila til nefndarinnar athugasemdum við framkomin gögn. Athugasemdir bárust frá Símanum 19. ágúst 2025. Verður hér rakið það sem máli þykir skipta varðandi form- og efnisskilýrði bráðabirgðaákvörðunarinnar.
138. Síminn telur ekki tilefni til að gera athugasemdir við greinargerð FST að öðru leyti en því að leiðrétta fullyrðingar um ágreining milli Símans og kæranda árið 2019. Þar sem athugasemdirnar snúa að efnislegum ágreiningi máls þessa og sögulega skýringu honum tengdum þykir ekki efni til að reifa þær leiðréttingar hér.
139. Að öðru leyti telur Síminn að svar FST hreki allt í kæru kæranda og styðji að bráðabirgðaákvörðun stofnunarinnar hafi verið efnislega rétt og engir formannmarkar séu fyrir hendi.

3.

140. Hinn 21. ágúst 2025 sendi ÚFP öllum þrem aðilum málsins bréf þar sem aðilum voru kynnt framkomin gögn. Með bréfinu var tilkynnt að nefndin teldi ekki þörf á frekari gögnum eða umsögnum frá aðilum og að ekki væri óskað eftir umsögnum um efni máls líkt og gert hafði verið ráð fyrir í upphafi. Öllum aðilum var veittur sameiginlegur frestur til 26. ágúst 2025 til að skila frekari gögnum ef þeir kysu.

3.1

141. Hinn 26. ágúst 2025 barst svar frá kæranda þar sem nefndinni voru send til upplýsingar gögn sem höfðu að geyma annars vegar nýjustu samskipti kæranda við FST vegna aðgangs að gögnum og hins vegar samskipti kæranda við Símann vegna meintrar vanefndar á dreifisamningi.
142. Hvað kröfur um afhendingu gagna varðar telur nefndin að um sé að ræða ágreining sem gefa þarf FST svigrúm til að taka ákvörðun um og er ekki hluti af kærumáli þessu, sem snýr að lögmæti töku bráðabirgðaákvörðunar FST frá 30. júlí 2025. Verður ágreiningur um gagnaöflun ekki rakinn í úrskurði þessum og ekki tekin afstaða til hans á þessu stigi málsins. Það sama á við um ágreining kæranda og Símons er varðar framkvæmd Símons á dreifingarsamningi um sjónvarpsefni Sýnar hf. Um er að ræða ágreining milli samkeppnisaðila sem er ótengdur þeirri bráðabirgðaákvörðun sem er til úrlausnar.
143. Kærandi hefur að öðru leyti lagt, í samræmi við greinargerð sína til úrskurðarnefndarinnar, formhlið málsins í úrskurð nefndarinnar.

3.2

144. Hinn 26. ágúst 2025 barst svar frá FST við bréfi nefndarinnar þar sem FST skilaði inn seinni greinargerð vegna bráðabirgðaákvörðunar sinnar 30. júlí 2025. Með tölvuskeyti 1. september 2025 sendi ÚFP aðilum síðari greinargerð FST til kynningar.
145. FST telur þar þörf á að víkja að nokkrum atriðum er varða skilyrði bráðabirgðaákvörðunar og bregðast við málsástæðum sem hafa komið fram í athugasemdum kæranda, dags. 19. ágúst 2025, sem kærandi telur að ættu að valda ógildingu hinnar kærðu ákvörðunar. Að öðru leyti færir FST fram almennar athugasemdir sem stofnunin tekur fram að nefndin þurfi ekki að fjalla um í væntanlegum úrskurði. FST áréttar að ágreiningur máls þessa snúist um lögmæti bráðabirgðaákvörðunar og að enn sé rannsókn í gangi hvað efnislegan ágreining varðar.
146. FST kveðst standa við mat sitt um að framlenging á dreifingarsamningi kæranda við Símann hefði ekki breytt þeirri stöðu sem uppi var og segist ekki hafa upplýsingar um að deiluaðilar hafi reynt að ná samkomulagi síðan samningurinn var framlengdur. FST segir því mat sitt enn vera að hætta sé á að Síminn verði fyrir verulegu fjártjóni og bráðri hættu hafi því verið afstýrt með ákvörðuninni.
147. FST hafnar þeirri staðhæfingu kæranda að það nauðsynlega skilyrði um að hætta hafi verið á verulegu fjártjóni Símons hafi ekki verið til staðar við töku hinnar kærðu bráðabirgðaákvörðunar. Kærandi hafi gert ýmsar aðfinnslur við aðferðarfræði og rökstuðning FST hvað mat á slíku tjóni varðaði og meintan skort á rannsókn. Um það segir FST að samkvæmt fræðiskrifum Páls Hreinssonar, í Stjórnsýslurétti – Málsmeðferð frá 2013, og umfjöllunum frá áfrýjunarnefnd samkeppnismála hafi því verið slegið föstu að ekki verði gerðar eins strangar kröfur til sönnunar

í tilvikum bráðabirgðaákvæðana og endanlegra stjórnsýsluákvæðana. Þá sé það sem vantar upp á við málsmeðferð í tengslum við bráðabirgðaráðstafanir bætt upp við hefðbundna málsmeðferð.

148. Að mati FST var rannsókn málsins, sönnunarfærsla og rökstuðningur fullnægjandi miðað við að um bráðabirgðaákvörðun hafi verið að ræða og kærandi hafi notið fullnægjandi andmælaréttar. Þá hafi FST skv. 4. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga ekki þurft að færa sönnur á fjártlón heldur aðeins því að „hætta“ kynni að vera á verulegu fjártlóni. Í ljósi skamms tíma hafi FST ekki gefist færi á að fara í nákvæma útreikninga á hættu á mögulegu fjártlóni Símans en notað þess í stað áætlanir og fyrirbyggjandi upplýsingar til að reikna út mögulegt tjón. FST hafnar því að hafa ekki sýnt fram á með fullnægjandi hætti að „hætta“ yrði á að Síminn yrði fyrir verulegu fjártlóni ef stofnunin hefði ekki brugðist við með töku hinnar kærðu bráðabirgðaákvörðunar.
149. Um málsástæðu kæranda sem kemur fram í athugasemdum, um að ógilda eigi hina kærðu ákvörðun vegna þess að stofnunin fari út fyrir valdheimildir sínar, svarar FST að því sé hafnað. FST segir leiðbeiningar í ákvörðun um að „*ef hnökrar komi upp varðandi framkvæmd heildsöluaðgangs Símans, ætlist FST til þess að aðilar freisti þess að leysa úr því án aðkomu stofnunarinnar*“ hafi verið ábending um að reyna að leysa úr „tæknilegum“ hnökrum sem upp koma við framkvæmd flutnings Símans á sjónvarpsefni kæranda. Að þetta sé nefnt heildsöluaðgangur hafi enga merkingu aðra en að um sé að ræða viðskipti milli tveggja fyrirtækja á heildsölustigi en tengist ekki markaðsgreiningu.
150. Um meint brot FST á rannsóknarreglu vegna þrautavarakröfu og einhliða framlengingar kæranda á dreifisamningi við Símann vísar FST til fyrri svara sinna. Þótt ekki hafi verið fjallað ítarlega um þrautavarakröfu kæranda í hinni kærðu ákvörðun hafi FST lagt mat á hana. FST áréttar inntak rannsóknarreglunnar og að mikilvægt sé að átta sig á að stjórnvaldið stjórni rannsókninni þó að Síminn hafi átt frumkvæði að málinu og kærandi fengið að tjá sig um framkomna beiðni. Kærandi hafi fengið að andmæla beiðninni sem Síminn setti fram. Þrautavarakrafa kæranda hafi gengið út á að veita Símanum annan aðgang en hann hafi óskað eftir og Síminn hafi auk þess hafnað slíkum aðgangi. FST telur stofnunina ekki hafa brotið gegn rannsóknarreglu stjórnsýslulaga. Þá verði málið rannsakað betur í yfirstandandi hefðbundinni málsmeðferð.
151. Um meint vanhæfi starfsmanna FST og ólögsmæta ráðgjöf til Símans telur FST rök kæranda á veikum grunni reist. Síminn hafi að mati FST fengið mjög almennar leiðbeiningar. Þá eigi ummæli, sem kærandi vísar til að geti ollið vanhæfi, sér skýringar og sé varpað fram í samskiptum sem eiga sér stað um málið við bæði kæranda og aðra. Að mati FST eru ekki forsendur fyrir því að ÚFP ógildi hina kærðu bráðabirgðaákvörðun á þeim forsendum að starfsmenn FST hafi verið vanhæfir til að taka hana. Þá valdi það almennt ekki vanhæfi ef starfsmenn stjórnvalds tjá sig opinberlega um mál. Þá valdi það heldur almennt ekki vanhæfi að gera grein fyrir upplýsingum sem varpa ljósi á málsatvik. Öllu viðkvæmara væri ef starfsmaður tjáði sig um sönnunarstöðu um umþrætt atriði, eigi hann að skera úr þeirri þrætu. Þá verði ekki talið að starfsmaður verði almennt vanhæfur til þess að útskýra og tjá sig um lagagrundvöll máls. Ljóst sé að slíkt eigi ekki við í þessu máli.
152. FST gerir athugasemd við málalíbúnað kæranda um meintar tilraunir FST til að villa um fyrir úrskurðarnefndinni, með því að hafa sagt í greinargerð sinni að öll gögn málsins hefðu verið afhent málsaðilum, og að FST hafi ítrekað synjað kæranda um að fá afhent gögn. FST hafnar þeirri staðhæfingu að stofnunin hafi, með því að segja að gögn hafi verið afhent málsaðilum, vísitandi reynt að blekkja úrskurðarnefnd. Fyrst og fremst væri með ummælunum vísað til þeirra gagna sem urðu til áður en bráðabirgðaákvörðun var tekin þann 30. ágúst sl. FST hafi sent fjölmiðlanefnd álitsbeiðni þann 11. ágúst 2025 og ÚFP hafi fengið afrit af henni þá. Þá vísar FST til þess að frestun

FST á að veita kæranda aðgang að umræddri álitsbeiðni til fjölmiðlanefndar sé til skoðunar hjá FST og það sé hluti af efnismeðferð málsins en ekki kærumálinu vegna bráðabirgðaákvörðunar, enda beiðnin send út eftir að hin kærða ákvörðun var tekin og kærð.

3.3

153. Hinn 26. ágúst 2025 barst einnig svar frá Símanum þar sem nefndinni voru send til upplýsinga gögn varðandi ágreining Símans og kæranda um framkvæmd á dreifisamning. Sem áður segir telst sá ágreiningur ekki hafa áhrif á niðurstöðu máls þessa og verður efni gagnanna því ekki rakið. Þá mótmælir Síminn öllum atriðum í greinargerð kæranda, sem ekki samræmist málflutningi Símans.

3.4

154. Hinn 2. september 2025 bárust athugasemdir kæranda við seinni greinargerð FST frá 26. ágúst 2025. Í þeim eru fyrri sjónarmið og andmæli við málsmeðferð FST áréttað og talið að það leiði til ógildingar hinnar kærðu ákvörðunar. Sérstaklega er fjallað um það sem kærandi telur vera misræmi í greinargerðum FST, hinni fyrri og síðari, með samburði við hina kærðu ákvörðun. Lýtur þetta að því hvort hin kærða ákvörðun hafi falið í sér heildsöluþvöð og hvaða aðferð hafi verið beitt við ákvörðun endurgjalds, þ.e. verðsamanburður eða svonefnd „retail-minus“ aðferð.

IV. Niðurstöður

1.

155. Mál þetta lýtur að bráðabirgðaákvörðun FST sem var tilkynnt hinn 30. júlí 2025 um tilhögun málsmeðferðar og afstöðu til bráðabirgðaákvörðunar. Ákvörðunin felur í sér að kæranda er skylt að dreifa línulegri sjónvarpsdagskrá sinni um IPTV kerfi (myndlykil) og OTT kerfi (sjónvarpsapp) Símans og Síminn greiðir smásöluverð með [*]⁵%⁵ heildsöluafslætti fyrir.
156. Sú kæra sem er til úrlausnar snýr aðeins að hinni kærðu ákvörðun og lögmæti hennar. Ekki er óskað eftir því að úrskurðarnefndin taki afstöðu til þess efnislega ágreinings sem liggur að baki töku ákvörðunarinnar. Nefndin lítur svo á að hlutverk hennar sé að leysa úr kröfum aðila sem eru ýmist að kærinni skuli vísað frá, bráðabirgðaákvörðunin verði staðfest eða bráðabirgðaákvörðunin verði felld úr gildi. Í niðurstöðum þessum verður því ekki tekin afstaða til ágreinings aðila um sölu á efni gegn um OTT lausnir og IPTV lausnir eða annars ágreinings aðila í aðdraganda hinnar kærðu ákvörðunar. Efnisleg hlið máls þessa er til rannsóknar hjá FST. Ágreiningur er varðar flutningsrétt, framkvæmd á dreifisamningi kæranda og Símans, gagnaöflun eða annað sem ekki tengist hinni kærðu ákvörðun, hefur ekki áhrif á niðurstöðu úrskurðarins og verður ekki tekin afstaða til þessara atriða. Einungis verður leyst úr kröfum aðila er varða bráðabirgðaákvörðun FST 30. júlí 2025.

2.

157. Bæði Síminn og FST hafa gert þá aðalkröfu að kærinni verði vísað frá því um málsmeðferðarákvörðun sé að ræða. Því sé ekki um kærana ákvörðun að ræða. Ákvörðunin var að nafninu til málsmeðferðarákvörðun en litið verður svo á að hér sé um að ræða bráðabirgðaákvörðun og er ástæðan fyrir því sú að hún felur í sér efnislegar niðurstöður fyrir ákveðið tímabil og því ekki aðeins ákvörðun um málsmeðferð, þó slíkt hafi verið tekið fram í

⁵ Trúnaðarmál.

niðurlagi hennar. Ákvörðunin ber einkenni bráðabirgðaákvörðunar og verður litið á hana sem slíka.

158. FST hefur heimild til töku bráðabirgðaákvörðunar samkvæmt 4. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga, nr. 38/2011. Þar segir að FST sé heimilt að taka ákvörðun til bráðabirgða, enda sé hætt á því að dráttur á ákvörðun valdi því að réttindi aðila máls fari forgörðum eða hann verði fyrir verulegu fjártjóni. Þá segir jafnframt í 5. mgr. sömu greinar að heimilt sé að bera ákvarðanir FST samkvæmt þessari grein undir úrskurðarnefnd fjarskipta- og póstmála eða dómstóla eftir atvikum.
159. FST og Síminn hafa byggt á því að þar sem um bráðabirgðaákvörðun sé að ræða sé hún ekki kæranleg til úrskurðarnefndarinnar og krefjast þess að henni verði vísað frá á þeim grundvelli. Kæranleiki bráðabirgðaákvörðana hefur áður komið til kasta nefndarinnar og ákveðin sjónarmið hafa því mótast í úrlausnum þeirra mála. Bráðabirgðaákvörðanir hafa ekki talist kæranlegar nema í undantekningartilvikum, þegar það þykir nauðsynlegt fyrir áframhaldandi meðferð máls sem til meðferðar er hjá FST. Við matið hefur verið litið til þess hvort ákvörðunin viðhaldi gildandi ástandi og kvaðir séu þannig ekki meira íþyngjandi en þær voru fyrir töku ákvörðunarinnar. Einnig hefur verið litið til þess hve íþyngjandi ákvörðunin er fyrir aðila.
160. Í hinni kærðu ákvörðun FST var ákveðið að viðhalda sambærilegu ástandi og hafði verið í gildi seinustu ár milli aðila. Sú breyting var þó gerð að hlutverkin snérust við, þ.e. kærandi og Síminn hafa skipt um hlutverk og sambærileg kvöð og áður lá á Símanum liggur nú á kæranda. Þannig felur ákvörðunin ekki í sér að sama ástandi sé viðhaldið heldur sambærilegu og nýr aðili er skuldbundinn af samskonar íþyngjandi kvöð og var í gildi. Af þessum sökum verður í þessu tilviki ekki litið svo á að sama ástandi og áður sé viðhaldið heldur sé um nýtt ástand að ræða þar sem nýr aðili er kvaðabundinn.
161. Hér er grundvallaratriði að þær kvaðir sem hafa verið lagðar á, hafa ekki verið lagðar á kæranda áður. Það er því ný og íþyngjandi kvöð sem lögð var á kæranda og þykir ástæða til að taka kröfur hans, um að hin kærða bráðabirgðaákvörðun verði felld úr gildi og að réttaráhrifum hennar verði frestað meðan á meðferð málsins stendur, til efnislegrar skoðunar vegna þessa. Þykir það skipta máli fyrir áframhaldandi málsmeðferð í ljósi þeirra kvaða sem ákvörðunin setur á aðila þar til leyst er endanlega úr þeim ágreiningi sem býr að baki. Kærunni verður því ekki vísað frá úrskurðarnefndinni og er ekki fallist á kröfur Símans og FST hvað það varðar.

3.

162. Kærandi hefur bæði krafist þess að hin kærða ákvörðun verði felld úr gildi og að réttaráhrifum ákvörðunarinnar verði frestað þegar í stað meðan mál þetta er til meðferðar hjá úrskurðarnefndinni. Nefndin tók kröfu um frestun réttaráhrifa til skoðunar og lagagrundvöll fyrir slíku. Fallast verður á þau sjónarmið sem fram hafa komið og rakin eru hér að framan um að slíkt úrræði myndi í raun jafngilda því að fella ákvörðunina úr gildi. Í ljósi þess að ástæða þykir til að taka kröfur kæranda til efnislegrar meðferðar leiðir af úrlausn fyrri kröfunnar, um að hin kærða ákvörðun verði felld úr gildi, að niðurstaða nefndarinnar mun skera úr um hvort réttaráhrifin falla niður eða ekki.
163. Þykir því ekki ástæða til að taka sérstaklega til skoðunar hvort fresta beri réttaráhrifum. Verður þess í stað leyst úr því hvort hin kærða ákvörðun skuli ógilt, og ef svo er falla réttaráhrif hennar niður, eða staðfest, en þá halda réttaráhrifin velli.

4.

164. Krafa kæranda um ógildingu er í meginatriðum byggð á tvennu. Annars vegar að ákvörðunin sé haldin verulegum málsmeðferðarannmörkum. Hins vegar að ákvörðunin sé efnislega ólögmæt með þeim rökum að lagaskilyrði fyrir töku bráðabirgðaákvörðunar skv. 4. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga hafi ekki verið lengur fyrir hendi eftir að sýningarréttur á efni kæranda var framlengdur til 31. ágúst 2025 og yfirvofandi hættu á réttindamissi afstýrt.

4.1

165. Hvað fyrri lið kærunnar varðar byggir kærandi á að ákvörðunin hafi verið haldin verulegum málsmeðferðarannmörkum og telur hann FST hafa brotið gegn rannsóknarreglu, andmælareglu og meðalhöfsreglu. Úrskurðarnefndin hefur kynnt sér hina kærðu ákvörðun FST með tilliti til þess hvort tekið er mið af þessum reglum með fullnægjandi hætti.
166. Um brot gegn rannsóknar- og andmælareglu hefur kærandi m.a. vísað til þess að kærandi hafi sent FST ítarleg andmæli kl. 13:44 þann 30. júlí 2025. FST hafi birt ákvörðun sína síðar sama dag eða tæpum þremur tímum seinna og ekki tekið nægilegt tillit til andmællanna að mati kæranda. FST hafi haft undir höndum nýjar og veigamiklar upplýsingar sem breyttu öllum forsendum málsins, þ.e. að sá bráði vandi sem réttlæta átti töku bráðabirgðaákvörðunar hafi ekki verið lengur fyrir hendi vegna einhliða framlengingar kæranda á samningnum um sýningarrétt til Símans um einn mánuð. Með því að hafa hunsað þau gögn telur kærandi að FST hafi vanrækt rannsóknarskyldu sína og ekki gætt andmælaréttar.
167. FST fjallar um tilkynningu kæranda um framlengingu samnings um sýningarrétt í ákvörðuninni. Rökstutt er á hvaða grundvelli ákveðið er að taka samt sem áður bráðabirgðaákvörðun. Í ákvörðuninni er bent á að þrátt fyrir framlenginguna standi kærandi enn við skilyrði sitt fyrir flutningi efnisins sem upphaflega var kynnt Símanum, um að efnið verði einungis flutt um OTT lausn (sjónarvarpsapp) kæranda, en frá og með 1. september 2025 í stað 1. ágúst s.á. Þá hafi heildsöluverð fyrir þjónustuna ekki komið fram í tilkynningunni. FST rökstyður á hvaða grundvelli það þótti tilefni til að grípa inn í stöðuna þrátt fyrir þessar nýju upplýsingar.
168. Afstaða kæranda breyttist ekki með andmælum sem send voru hinn 30. júlí kl. 13:44. Framkomin andmæli voru ítrekuð auk þess sem því var sérstaklega mótmælt að bráðabirgðaákvörðun yrði tekin. Þá var það rakið að kærandi teldi töku bráðabirgðaákvörðunar á þessu stigi brjóta gegn ýmsum reglum stjórnsýslulaga. Af lestri ákvörðunarinnar er ekki að sjá að andmæli kæranda hafi verið hunsuð eða órannsökuð heldur að ákvörðunin hafi verið tekin þrátt fyrir þessi andmæli og það sem að baki þeim liggur. Úrskurðarnefndin hefði þó talið rétt að minnast á þessi andmæli í hinni kærðu ákvörðun með beinum hætti en það breytir þó ekki niðurstöðu hennar um þetta atriði.

4.2

169. Þá telur kærandi skort á því að honum hafi verið gefinn aðgangur að öllum gögnum og sjónarmiðum Símans sem komu fram í bréfi Símans til FST 30. júlí 2025 einnig hafa falið í sér brot á andmælarétti. Í bréfinu kom m.a. fram að óvissa væri um hvaða verð ætti að vera á þjónustunni og að eðlilegt væri að gefa 40-60 daga fyrirvara til að smásöluaðilar gætu brugðist við breytingum á verði. Tveir dagar væru í 1. ágúst og þyrfti Síminn þá að tilkynna viðskiptavinum sínum um eitthvað sem yrði síðan aftur tekið af þeim eftir mánuð.

170. Inntak andmælaréttar er að aðili máls skuli eiga þess kost að tjá sig um efni máls áður en stjórnvald tekur ákvörðun í því, enda liggi ekki fyrir í gögnum málsins afstaða hans og rök fyrir henni eða slíkt sé augljóslega óþarft. Þá segir í greinargerð með frumvarpi því er varð að stjórnsýslulögum að þegar aðila er *ókunnugt um að ný gögn og upplýsingar hafa bæst við í máli hans og telja verður að upplýsingarnar séu honum í óhag og hafi verulega þýðingu við úrlausn málsins er almennt óheimilt að taka ákvörðun í málinu fyrir en honum hefur verið gefinn kostur á að kynna sér upplýsingarnar og tjá sig um þær*. Skylda til að veita aðilum andmælarétt er því aðeins ef afstaða þeirra liggur ekki þegar fyrir eða ef um ný gögn eða upplýsingar er að ræða sem eru aðila í óhag eða hafa verulega þýðingu við úrlausn málsins.
171. Afstaða kæranda í málinu hefur verið sú að eðlilegt sé að veita Símanum aðgang að OTT lausn en ekki IPTV lausn og um það snýst ágreiningurinn í grófum dráttum. FST var það ljóst að kærandi væri andvígur þeirri ákvörðun að leggja kvöð á hann til að selja aðgang að IPTV lausn í tiltekinn tíma fyrir tiltekið gjald þar til endanleg ákvörðun verður tekin. Afstaða kæranda hefur verið skýr fram til þessa og þær upplýsingar sem bættust við frá Símanum að morgni 30. júlí 2025 höfðu ekki að geyma ný sjónarmið, gögn eða upplýsingar sem tilefni var til að veita frest til að andmæla. Bréfið hafði að geyma ítrekun á afstöðu Símans, sem lá þegar fyrir líkt og afstaða kæranda.
172. Ekki verður fram hjá því litið að með ákvörðuninni er sambærilegt ástand ákveðið og var í gildi þegar Síminn átti sýningarréttinn á vinsælu sjónvarpsefni, til að mynda enska boltanum. Þá telst ákvörðunin ekki of þýngjandi fyrir kæranda þar sem hann fær greitt fyrir hvern notanda sem kaupir aðgang að efni hans á IPTV streymi Símans. Ekki verður því fallist á sjónarmið um að ákvörðunin sé fram úr meðalhófi þar sem eðlilegt þykir að ákveða sambærilegt fyrirkomulag og hefur verið í gildi í þessum málum þar til ítarlegri skoðun á markaðnum hefur farið fram.

4.3

173. Ekki er hægt að fallast á með kæranda að FST hafi brotið gegn málsmeðferðarreglum stjórnsýsluréttarins með ákvörðuninni þó að vissulega hafi ákvörðunin verið tekin skömmu eftir að andmæli kæranda bárust og því ekki mikill tími sem fór í að meta þau. Þar sem afstaða kæranda lá hins vegar fyrir til þeirra atriða sem skiptu máli varðandi þessa tilteknu ákvörðun er ekki að sjá að það hefði breytt neinu að gefa frekari andmælaþrest eða rannsaka stöðuna frekar.
174. Á þeim tímapunkti sem ákveðið var að taka bráðabirgðaákvörðun höfðu viðræður aðila staðið yfir í langan tíma og FST hafði þegar tilkynnt um að ef ekki yrði úr þeim leyst fyrir 25. júlí 2025 myndi stofnunin taka afstöðu til kröfu Símans um töku bráðabirgðaákvörðunar. Voru aðilar því meðvitaðir um að þetta stæði til og höfðu færi á að koma að sínum sjónarmiðum fram að þessu. Verður því talið að við töku ákvörðunarinnar hafi verið litið til athugasemda og andmæla beggja aðila og málið upplýst eins og hægt var á þessum tímapunkti. Þá hafi ákvörðunin ekki gengið lengra en þurfti. Verður því ekki fallist á kröfu um að ógilda ákvörðunina vegna annmarka á málsmeðferð.

5

175. Kærandi byggir í seinni lið kærunnar á að ekki hafi verið efnisleg skilyrði til töku bráðabirgðaákvörðunar. Í heimildinni til töku bráðabirgðaákvörðunar, skv. 4. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga, eru sett tiltekin skilyrði en þar segir að FST sé heimilt að taka bráðabirgðaákvörðun ef hætta er á að dráttur á ákvörðun valdi því að réttindi aðila máls fari forgörðum eða hann verði fyrir verulegu fjártjóni. Við mat á efnislegum skilyrðum til töku bráðabirgðaákvörðunar hefur í

framkvæmd m.a. verið litið til lögmætis hennar og hvort slíkar röksemdir hafi verið færðar fram að nauðsyn sé fyrir frekari málsmeðferð.

176. Mat á því hvort skilyrði til töku bráðabirgðaákvörðunar séu til staðar er að miklu leyti lagt í hendur FST en skilyrðin eru efnisleg frekar en huglæg að því leyti að hægt er að meta eftir hlutlægum þáttum hvort líklegt er að fjártjón verði eða að réttindi aðila fara forgörðum. Mat á slíku er sérsvið FST og hlutverk stofnunarinnar felur að miklu leyti í sér að meta og greina fjarskiptamarkaðinn. FST hefur svigrúm til að meta það sem svo að Síminn hafi átt á hættu að verða fyrir fjártjóni ef bráðabirgðaákvörðun hefði ekki verið tekin. FST hefur hér byggt á heildarmati á því að nauðsynlegt sé að skoða nánar tæknilega þætti og samspil fjarskipta og fjölmiðla í því sambandi og miðar ákvörðunin að því að viðhalda sambærilegu ástandi og verið hefur í ákveðin tíma á meðan efnisleg málsmeðferð stendur yfir. Telur úrskurðarnefndin varhugavert að hnekkja slíku mati sérfræði stjórnvalds enda verður ekki séð að augljósir annmarkar séu á því.
177. Helstu röksemdir fyrir því að efnisleg skilyrði hafi ekki verið til töku ákvörðunarinnar snúa að framlengdum sýningarrétti Símans á efni kæranda. Með framlengingu þeirra réttinda um mánuð telur kærandi að bráðri hættu hafi verið afstýrt og ekki sé nauðsyn til að taka ákvörðun sem þessa meðan þessi réttur er í gildi. Þrátt fyrir framlengingu á réttindum Símans til að sýna línulega dagskrá kæranda sá FST sér ekki fært að taka endanlega ákvörðun um flutningsrétt Símans fyrir 1. september 2025. Þar sem sáttaviðræður sem FST veitti svigrúm til hafa ekki tekist né miðað mikið áfram mun FST þurfa að taka ákvörðun um þennan ágreining á endanum.
178. Af þeim sökum verður ekki fallist á að allri yfirvofandi hættu á réttindamissi eða verulegu fjártjóni hafi verið afstýrt með framlengingu sýningarréttar um mánuð. Ágreiningurinn er enn uppi og ekki lítur út fyrir að hann leysist í nákominni tíð eða fyrr en FST tekur endanlega ákvörðun um fyrirkomulag. Hvernig sem sú niðurstaða verður má fallast á með FST að á þeim tímapunkti sem bráðabirgðaákvörðun var tekin var forsvaranlegt að meta aðstæður sem svo að það hafi verið nauðsynlegt fyrir frekari málsmeðferð að tryggja ákveðið ástand þar til hægt var að komast að endanlegri niðurstöðu.
179. Heimildin í 4. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga er til staðar fyrir tilfelli sem þessi og verður að veita FST svigrúm til að beita ákvæðinu telji stofnunin það nauðsynlegt. Fallast má á með FST að það geti valdið fjártjóni að aðhafast ekkert meðan aðilar komast ekki að samkomulagi og mikilvægir mánuðir fyrir fyrirtækin bæði eru að ganga í garð. Af þessum ástæðum teljast skilyrði til töku bráðabirgðaákvörðunar uppfyllt og ekki er fallist á að ógilda ákvörðunina.
180. Kærandi gagnrýnir ósamræmi í skýringum FST á þeim lagagrunni sem ákvörðun um endurgjald er byggð. Telur kærandi að FST mæli í raun fyrir um heildsöluskyldu og endurgjald fyrir sjónvarpsefni í stað þess að mæla fyrir um rétt fjarskiptafyrirtækis um flutning sjónvarpsútsendinga á stafrænu fjarskiptaneti sínu og endurgjald fyrir þann flutning. Þessi atriði falla að mati ÚFP undir efnisumfjöllun málsins enda gert ráð fyrir því í hinni kærðu ákvörðun að verði breytingar gerðar á heildsöluverðum í endanlegri ákvörðun skuli mismunurinn gerður upp með afturvirkum hætti aftur til 1. ágúst 2025. Þá má vísa til þess að í athugasemdum við 4. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga er sérstaklega vikið að því að bráðabirgðaákvörðun geti lotið að öllum þeim þáttum sem fjallað er um í 46. og 47. gr. laganna. Segir þar að við ákvörðun gjalds til bráðabirgða yrði í flestum tilvikum að byggja á samanburði við gjaldskrár sambærilegrar þjónustu. Hin kærða ákvörðun felur í sér ákvörðun um gjald sem greitt skal kæranda og verður ekki séð að slíkir annmarkar séu á þeim þætti ákvörðunarinnar að fella beri hana úr gildi, í ljósi þess að hér er um bráðabirgðaákvörðun að ræða sem bíður nánari efnislegrar umfjöllunar.

5.1

181. Að því sögðu sem að framan greinir er þó fallist á með kæranda að ákvörðuninni sé markaður tiltölulega langur tími og taka megí meira mið af málshraðareglu stjórnssýsluréttar. Í 3. málslið 4. mgr. 46. gr. fjölmiðlalaga segir að endanleg ákvörðun skuli tekin svo fljótt sem unnt er. Jafnframt segir í 1. mgr. 16. gr. laga um Fjarskiptastofu að náist ekki samkomulag í deilum milli fyrirtækja sem veita fjarskiptaþjónustu skuli skorið úr ágreiningi með ákvörðun eins fljótt og við verður komið og eigi síðar en innan fjögurra mánaða nema sérstaklega standi á. Um er að ræða viðmið sem eðlilegt er að miða við.
182. Mikilvægir hagsmunir eru í húfi fyrir bæði kæranda og Símann. FST tiltekur í þrautavarakröfu sinni fyrir úrskurðarnefndinni að ákvörðun megí taka í nóvember en þó með fyrirvara um kostnaðargreiningar. Þótt mikilvægt sé að FST gefist nægilegt ráðrúm til að fjalla um alla þætti málsins telur úrskurðarnefndin að við töku hinnar kærðu ákvörðunar hafi ekki verið nægjanlega gætt að málshraða. Er því ákveðið að hún skuli gilda til 1. desember 2025 og fyrir það tímamark skuli FST hafa leyst úr kröfum Símans í endanlegri efnisákvörðun um flutningsrétt Símans og framkvæmt kostnaðargreiningu um þætti málsins. Ef nauðsyn er á framlengingu ákvörðunarinnar þá hlýtur slíkur frestur ávallt að vera eins skammur og kostur er og miðast því við 1. febrúar 2026 en ekki 1. september 2026, eins og raunin er í hinn kærðu ákvörðun.
183. Úrskurðarnefndin hefur hér að framan komist að þeirri niðurstöðu að hafna kröfum kæranda og staðfesta hina kærðu ákvörðun FST, dags. 30. júlí 2025, með þeirri breytingu að efnisákvörðun FST skal liggja fyrir í seinasta lagi þann 1. desember 2025 og heimild til framlengingar hennar breytt á þá lund að ákveði FST að þörf sé á framkvæma kostnaðargreiningu um annan eða báða þætti málsins, á grundvelli 47. gr. fjölmiðlalaga, þá er heimilt að framlengja gildistími bráðabirgðarákvörðunarinnar í síðasta lagi til 1. febrúar 2026.
184. Samkvæmt 5. mgr. 20. gr. laga nr. 75/2021, skal taka gjald vegna málskots fjarskiptafyrirtækja, rekstraraðila neta og póstrekinda til úrskurðarnefndar og málsmeðferðar fyrir nefndinni. Gjaldið skal taka mið af kostnaði vegna þóknunar nefndarmanna, rekstur málsins fyrir nefndinni, starfsaðstöðu, sérfræðiaðstöðar og gagnaöflunar. Tapist mál í grundvallaratriðum skal sá málsaðili sem tapar að jafnaði greiða málskostnað. Nefndin skal kveða á um fjárhæð og skiptingu gjalds í úrskurðarorðum sínum, líkt og gert er hér að neðan. Ekki er þó heimilt að gera neytendum fjarskiptaþjónustu og pósthjónustu, Fjarskiptastofu eða Byggðastofnun að greiða gjald samkvæmt ákvæðinu. Um málskostnað fyrir úrskurðarnefnd vísast einnig til 12. gr. reglugerðar nr. 36/2009, um úrskurðarnefnd fjarskipta- og póstmála. Í máli þessu er tekist á um kæru sem lögð er fram á grundvelli 46. gr. fjölmiðlalaga og varðar bráðabirgðaákvörðun FST. Málið er umfangsmikið og heldur áfram í umfjöllun hjá FST. Í ljósi breytinga sem gerðar eru á niðurstöðu FST og eðli ágreinings þessa ákveður úrskurðarnefnd að málskostnaður skuli greiddur úr ríkissjóði, enda ekki ljóst hver raunveruleg úrslit máls verða. Ekki er lagagrundvöllur til að verða við kröfum aðila um að þeim verði ákvarðaður málskostnaður.
185. Vilji aðilar ekki una úrskurði úrskurðarnefndar fjarskipta- og póstmála er unnt að bera úrskurðinn undir dómstóla. Slíkt mál má höfða innan sex mánaða frá því að viðkomandi fékk vitneskju um úrskurð nefndar, sbr. 3. mgr. 20. gr. laga nr. 75/2021.

V. Úrskurðarorð

Hin kærða bráðabirgðaákvörðun Fjarskiptastofu; „*Tilkynning – Tilhögun málsmeðferðar og afstaða til bráðabirgðaákvörðunar*“, dags. 30. júlí 2025, er staðfest með þeirri breytingu að hún skal gilda í seinasta lagi til 1. desember 2025 en ákveði FST að þörf sé á að framkvæma kostnaðargreiningu um annan eða báða þætti málsins, á grundvelli 47. gr. fjölmiðlalaga, þá er heimilt að framlengja gildistími bráðabirgðarákvörðunarinnar í síðasta lagi til 1. febrúar 2026.

Málskostnaður að fjárhæð 3.285.000,-kr. greiðist úr ríkissjóði.

Reykjavík, 4. september 2025

Þórður Bogason formaður

Brynja Ingunn Hafsteinsdóttir

Kirstín Þ. Flygenring